

Zeitschrift:	Museum Helveticum : schweizerische Zeitschrift für klassische Altertumswissenschaft = Revue suisse pour l'étude de l'antiquité classique = Rivista svizzera di filologia classica
Herausgeber:	Schweizerische Vereinigung für Altertumswissenschaft
Band:	16 (1959)
Heft:	2
Artikel:	Un recueil de diatribes cyniques : Pap. Genev. inv. 271
Autor:	Martin, Victor
DOI:	https://doi.org/10.5169/seals-16041

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften auf E-Periodica. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen sowie auf Social Media-Kanälen oder Webseiten ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. [Mehr erfahren](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. La reproduction d'images dans des publications imprimées ou en ligne ainsi que sur des canaux de médias sociaux ou des sites web n'est autorisée qu'avec l'accord préalable des détenteurs des droits. [En savoir plus](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. Publishing images in print and online publications, as well as on social media channels or websites, is only permitted with the prior consent of the rights holders. [Find out more](#)

Download PDF: 20.08.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Un recueil de diatribes cyniques

Pap. Genev. inv. 271

Par Victor Martin, Genève

Le papyrus publié ci-après, au moment de son acquisition au Caire en 1950 pour le compte de la Bibliothèque publique et universitaire de Genève, se présentait sous la forme d'un lot considérable de fragments en vrac de toutes dimensions. Sur ce total environ cent vingt cinq ont pu être remis en place. Il en reste un peu plus d'une vingtaine qu'il n'a pas été possible de localiser. Ils sont en général très petits. Nous les donnons ici à la suite du texte. La couleur du papyrus a considérablement foncé en certains endroits, au point de rendre difficile le déchiffrement de l'écriture, mais la photographie sur plaques infra-rouges a donné des résultats surprenants et permis la lecture de fragments qui paraissaient à première vue inutilisables.

Pour tout le travail de reconstitution, j'ai eu comme collaborateur mon élève, M. Pierre Juillard, lic. litt., à la patience et à l'habileté duquel je tiens à rendre ici hommage. Par la suite s'est jointe à notre équipe Mlle P. Photiadès MA (Oxon.) dont la collaboration, surtout du côté philologique, pour la reconstitution des parties manquantes, a été également efficace. C'est à elle qu'est dû l'index des mots du papyrus. Cette édition se présente donc comme une œuvre collective.

Le rapprochement de ces nombreux fragments, facilité dans une certaine mesure par l'affinité du texte avec certains ouvrages déjà connus, comme on va le voir, a fourni une suite de quinze colonnes dans un état de conservation très inégal. Elles se succédaient sur un rouleau de grande dimension, sa hauteur atteignant 34 cm. Les colonnes d'écriture, étroites et penchées vers la droite, ont 24–24,5 cm de haut. La largeur d'une colonne, y compris l'espace qui la sépare de la suivante, est de 8 cm. Le nombre des lignes varie de 52 à 57 (XIV) par colonne. La marge supérieure est de 4,7 cm, l'inférieure de 5,5 cm.

L'écriture est une petite capitale assez élégante de type plutôt ancien. Le milieu du IIe siècle de notre ère nous paraît, pour sa date, la limite supérieure, et une date plus élevée n'est pas exclue. Toute ponctuation fait défaut. Les seuls signes accessoires consistent en deux *παράγραφοι* col. IV 15, 19 et en crochets de remplissage à la fin de certaines lignes. Au bas des colonnes VI et XIV se lisent, apparemment, des chiffres dont la signification est obscure. Il ne peut être question du numérotage des colonnes, toujours placé au sommet. S'agirait-il d'indications concernant le calcul du nombre des lignes ?

D'une manière générale, il s'agit d'un manuscrit d'exécution soignée, sans être luxueuse.

Le déchiffrement révéla que la partie qui nous en a été conservée comprenait deux ouvrages différents. Les col. I-VIII contiennent le récit d'un entretien d'Alexandre le Grand avec le sage indien Dandamis. On sait qu'un récit de ce genre fait partie de l'écrit intitulé *Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραχμάνων*, attribué à Palladius, évêque d'Hénopolis en Asie mineure, que l'auteur de la recension A du Roman d'Alexandre dit Pseudo-Callisthène a intercalé brutalement dans le contexte de ce dernier ouvrage au liv. III dont il constitue, dans l'édition de C. Müller (Paris, Didot, 1846), les chapitres 7-16. Le caractère artificiel de l'insertion est évident; les derniers mots du ch. 6 dans A *οὗτος εἰπὼν Ἀλέξανδρος ἀπεχώρει* se rattachent exactement, par dessus le texte intercalé, au début du ch. 17 *καὶ γράφει ἐπιστολὴν Ἀριστοτέλη*, cf. G. Kroll, *Historia Alex. magni* I, pp. V et 106.

Il apparaît ainsi clairement que l'ouvrage attribué à Palladius est une composition indépendante existant pour elle-même à part du Pseudo-Callisthène, fait confirmé par l'existence de manuscrits de cet opuscule dans plusieurs bibliothèques. Des recherches systématiques en augmenteraient sans doute le nombre, car l'ouvrage paraît avoir joui d'une assez grande popularité¹. Il a été édité pour la première fois par Joachim Camerarius dans son *Libellus gnomologicus*, puis par Ed. Bisse d'après un ms. conservé à Londres (v. ci-après p. 127).

Ce n'est pas une composition d'une seule venue constituant un tout organique. L'auteur commence par un exorde adressé au personnage auquel il dédie son ouvrage. Il a, dit-il, conçu le projet audacieux d'écrire sur les mœurs des Brahmanes de l'Inde, non qu'il les ait approchés lui-même, car il n'a pas voyagé au delà de l'Ethiopie, mais d'après ce qu'il a appris de visiteurs de la contrée où ils habitent, notamment d'un *Θηβαῖος σχολαστικός* dont il rapporte les aventures, puis viennent des indications concernant le pays des Brahmanes, leur régime de vie, l'organisation de leur communauté, la faune dont ils sont entourés. Ceci fait, il annonce qu'il va ajouter à son exposé des extraits des historiens d'Alexandre. Ces développements occupent les ch. 7-10 de Müller. Puis, sans transition, d'une manière abrupte, commence le récit des relations d'Alexandre avec Dandamis et les Brahmanes.

Le début (ch. 11 de Müller) se donne pour une déclaration de Dandamis concernant les affaires des Macédoniens: *Δάνδαμις ... ἔφη*. Après une courte exposition de la carrière du conquérant et de ses prétentions, sont rapportées, à la première personne, une invocation qu'il adresse à la Sagesse, mère de la prudence, et l'expression de son désir de connaître les Brahmanes dont la renommée de sagesse est venue jusqu'à lui par l'intermédiaire de Calanos, l'un des leurs qui s'est attaché à lui.

Il est peu probable que nous ayons là ce morceau dans sa forme originale et que

¹ Cette introduction était déjà rédigée quand Mlle Photiadès a découvert à Venise un intéressant manuscrit du XIe siècle contenant, à la suite de l'*Histoire Lausiaque* de Palladius, l'entretien d'Alexandre avec Dandamis. Ce manuscrit appartient à l'Institut byzantin de Venise et ne porte pas de cote. Dans les références marginales qui accompagnent le texte de notre papyrus, il est désigné par la lettre D.

le nom de Dandamis y figurât. On pensera plutôt que, dans celle-ci, il s'agissait seulement d'une courte introduction narrative à la conversation ultérieure du roi de Macédoine et du chef des Brahmanes, symboles respectifs de deux conceptions contradictoires de la vie. Le morceau suivant, juxtaposé sans transition aucune, est un discours des Brahmanes adressé à Alexandre (ch. 12 de Müller auquel il faut ajouter le premier alinéa du ch. 13). Le roi a donc dû mettre à exécution son projet, exprimé dans la dernière partie du morceau précédent, de visiter ces sages. La version originale devait donc contenir un paragraphe racontant l'arrivée du roi auprès d'eux et le début de leur conversation, car ce long morceau se présente comme une réponse à des propos du roi. Les Brahmanes commencent, après avoir pris acte de l'aspiration d'Alexandre à la sagesse, par déclarer que Calanos est un renégat, indigne de les représenter. Ils exposent alors tout au long leurs principes ascétiques, antithèse des mœurs macédoniennes, pour revenir à la fin sur l'indignité de Calanos, puis ils mentionnent Dandamis, qu'on montre au roi couché à distance. Celui-ci envoie alors un de ses familiers, Onésicrite, pour prier le sage de venir ou s'informer si c'est lui, Alexandre, qui doit aller le trouver. L'envoyé d'Alexandre reçoit une réponse peu encourageante. Malgré la menace de mort qu'Onésicrite a cru devoir prononcer, Dandamis refuse de se déranger. Si le roi a besoin de lui, qu'il vienne. Ce préambule remplit donc les ch. 11–13 de Müller².

De 14 à 16 s'étend l'entretien proprement dit du conquérant avec l'ascète; il constitue l'essentiel de l'ouvrage et en révèle l'inspiration. C'est peu après le début de cette conversation que commence notre papyrus. Ses premières lignes coïncident avec la première colonne de la p. 112 de l'édition de Müller. La question se pose de savoir comment commençait le récit de l'entrevue d'Alexandre et de Dandamis dans le papyrus. Il est évident que l'équivalent des ch. 7–10 de Müller ne pouvait en faire partie; la chronologie s'y oppose. Par contre, les ch. 11–13 qui se présentent comme l'introduction de la conversation proprement dite du roi et du Brahmane se rattachent organiquement, sinon dans leur rédaction actuelle, du moins par leur contenu, à ce qui suit. Ils devaient donc, sous une forme peut-être plus appropriée et probablement abrégée, précéder, dans le rouleau intact, le début de ce qui nous en est parvenu. L'épisode formait un tout qui a dû exister et circuler de façon autonome avant d'être inclus dans l'écrit dit de Palladius et de trouver place ensuite, comme partie de celui-ci, dans la version A du Roman d'Alexandre et, partiellement, dans la version C³.

Le texte fourni par le papyrus représente donc une version de cet épisode plus proche de l'original, quel qu'il fût, que la rédaction du Pseudo-Callisthène. Les références marginales à ce dernier, d'après les pages de l'édition de Müller, per-

² Dans la version C du Pseudo-Callisthène ces deux chapitres s'enchaînent directement à la fin du ch. 6, alors que 7–12 n'y figurent pas.

³ Le manuscrit de l'Institut byzantin de Venise signalé p. 78 n. 1 ne contient en effet que le dialogue d'Alexandre et Dandamis, précédé par celui d'Onésicrite avec ce dernier, et l'entrevue avec les dix Brahmanes. L'échange de messages entre Alexandre et Dandamis ainsi que le mémoire précédé par la dédicace à Palladius ne s'y trouvent pas encore.

mettront au lecteur de constater et d'apprécier les modifications que le texte a subi entre les dates respectives du papyrus et de la rédaction figurant dans le ms. A du Pseudo-Callisthène. On trouvera du reste cette question traitée dans l'étude publiée ci-après de Mlle Photiadès.

Comme la date que l'écriture permet d'attribuer à notre papyrus le fait prévoir, on n'y trouve nulle influence chrétienne. Celle-ci par contre se trahit nettement dans la rédaction insérée dans le Pseudo-Callisthène ainsi que dans la traduction latine attribuée à St-Ambroise mais qui est sans doute l'œuvre d'un homonyme. Cette traduction d'ailleurs, comme les références qui accompagnent le texte du papyrus publié ci-après permettent de le constater, n'a pas été faite d'après un original conforme en tout à la version conservée dans les mss. A etc. du Pseudo-Callisthène, mais d'après une rédaction intermédiaire entre celle-ci et notre papyrus (v. ci-après p. 130s.).

L'auteur du préambule de l'écrit attribué à Palladius, par contre, est un chrétien. Il parle d'un évêque d'Adoulis, ch. 7, et du martyre de Pierre et Paul sous Néron (ch. X). S'il se confond bien avec Palladius, évêque d'Hénénopolis, il aurait vécu au IV^s. Les termes dans lesquels il s'adresse à son interlocuteur trahissent en tout cas un homme de cette époque, cf. à la fin du ch. X *πονημάτιον ἀπέστειλα τῇ ἀνδρείᾳ τῆς σῆς καλοκἀγαθίας*.

Toutefois la seconde partie de son exposé, qu'il dit emprunté aux historiens d'Alexandre, ne pouvait, sous sa forme originale, et pour cause, contenir la moindre trace de christianisme. Si on y en découvre, il ne peut s'agir que de modifications postérieures. Les ouvrages de cette espèce, circulant sans nom d'auteur et dépourvus de protection érudite, se prêtaient à toutes les adaptations destinées à les accommoder aux goûts et aux besoins des époques successives. C'est aussi ce qui fait l'intérêt d'en posséder plusieurs rédactions de dates suffisamment éloignées les unes des autres.

La colonne VIII où prend fin le récit de l'entretien d'Alexandre avec Dandamis est très incomplète; sa partie inférieure a complètement disparu de sorte que nous ne pouvons pas savoir si, comme il est fort possible, le copiste avait laissée vide la fin de la colonne et, selon l'usage, inscrit là un titre.

Avec la colonne IX commence un autre écrit dont le sujet et la forme, sinon l'esprit, sont sans rapport avec celui qui précède. Il s'agit de la VIIe lettre du Pseudo-Héraclite (Hercher, *Epistolographi graeci*, Didot, Paris 1873, pp. 283 ss.).

Le texte de celle-ci se poursuit jusqu'à la l. 31 de la colonne XII sans s'éloigner beaucoup de la tradition. A cet endroit le papyrus est très imparfaitement conservé, cependant ce qui en reste suffit à montrer que la lettre se prolonge bien au delà du point où elle s'arrête dans les mss. qui nous l'ont conservée. Il n'y a pas trace, après la l. 31, de solution de continuité, et les derniers mots après *κατέχεσθε* ne sont pas ceux qu'on lit à la fin de la lettre telle qu'elle figure dans le recueil d'Hercher. Il est donc clair que celle-ci a été amputée de toute une suite dont le papyrus révèle pour la première fois l'existence.

L'auteur, sur le même ton que précédemment, continue à y vitupérer ses compatriotes, c'est-à-dire, en réalité, l'humanité en général. Il compare au comportement des animaux celui des humains, au désavantage de ceux-ci (XII 32–54), thème auquel il revient après une courte allusion à la folie des hommes qui préfèrent au spectacle du cosmos celui des décors de théâtre (XIII 1–9). Le recours à la zoologie sert d'argument à une exhortation à la concorde et à la vertu dont les animaux donneraient l'exemple alors que les hommes ne cessent de s'entredéchirer (XIII 10–XIV). Ce sont eux qui donnent le spectacle de la bestialité. Cette affirmation permet à l'auteur de passer, assez abruptement il est vrai, à une attaque contre les poètes et en particulier Homère dans les poèmes duquel il prétend trouver la glorification de femmes de vertu douteuse et de héros succombant à l'attrait féminin (XIII 13–XIV). Nous ne pouvons savoir si ce sujet se poursuivait dans la XVe col. dont il ne reste que quelques lettres du commencement des lignes. Toutefois l'exclamation $\ddot{\omega} \Sigma v \beta a \rho [\epsilon i \tau a i]$ (XV 36, cf. 44) laisse entrevoir que l'auteur s'y déchaînait contre le luxe et le raffinement des mœurs. L'expression est sans doute ici métaphorique; les Ephésiens sont assimilés aux Sybarites en raison de leur genre de vie.

La diatribe n'est pas à son terme à la fin de la col. XV; elle pouvait encore se prolonger. Le papyrus toutefois nous apprend que, dans la tradition, le lettre en question a été amputée d'au moins une moitié. Quant à savoir si cette amputation est due à un accident survenu dans la transmission ou si elle a été opérée volontairement pour une raison déterminée, il nous est impossible de nous prononcer là-dessus.

La similitude des thèmes dans les deux ouvrages est évidente. Le cadre diffère de l'un à l'autre mais l'inspiration est identique. Les sophistications d'une civilisation corrompue sont condamnées et doivent être éliminées par un retour radical à la nature, notamment sous la forme du végétarisme, du nudisme et de l'imitation des animaux. La même analogie s'étend au style, Dandamis et Héraclite usent du même language bref, elliptique et aphoristique qui est celui de la diatribe. Les spécimens originaux de ce genre de littérature sont assez rares pour que nous soyons heureux d'en posséder un grâce à notre papyrus.

Traduction de l'Appendice à la lettre de ps. Héraclite (col. XIII–XV)

N'est-ce pas là avoir l'esprit mutilé ? Eblouis par le décor des théâtres, vous méprisez le décor des astres: Le premier est paré d'ornements inanimés, le ciel, lui, l'est de dieux. Observez le soleil, donnant la vie à l'âme. Dès lors, que ce décor ne vous échappe pas à ce point. Dénombrez aussi les parcours des astres. On vous dit de vous accorder: ne vous disputez pas. On vous dit: «Eduquez-vous, ne commettez pas de fautes. La loi menace. Gare à la punition. Proposez-vous le prix de la vertu, rivalisez (dans ce but).»

Les lions ne massacrent pas les lions; les loups n'empoisonnent pas les loups; les chevaux ne conspirent pas contre les chevaux; les éléphants ne s'approprient

pas les acropoles pour les détruire. Mais ces animaux, même quand ils séjournent avec nous, s'apprivoisent. Les hommes eux, deviennent sauvages au contact des hommes. On a vu des frères égorger leurs frères pour accomplir une vengeance, des pères empoisonner leurs enfants, des fils légitimes couper la tête à leurs parents, des femmes se séparer de leurs maris, des époux en secret tuer leur femmes après l'étreinte, aussi brutaux qu'impies. Ils ont rendu suspects de vices (des innocents, de sorte que l'homme injuste paraît agir selon la justice) ... C'est ce dont sont exempts les animaux privés de raison. Les éléphants ne sont pas cupides, les lions ne thésaurisent pas l'argent, les bœufs n'apprêtent pas des pâtisseries, ni des gâteaux miellés, les taureaux ne s'habillent pas de tissus milésiens. Ils n'ont pas de vêtement national; ils ne s'aident pas à porter des fardeaux, ils ne réduisent pas en servitude leurs semblables, à la façon des hommes!

Les uns vivent dans des trous, les autres dans des cavernes, d'autres dans des cachettes, d'autres dans des plaines, et d'autres encore dans l'eau, d'autres dans l'air, aucun ne vit à l'extérieur quand un local leur est donné. Quand une autre expérience s'ajoute, nous les voyons, portant une couverture de fourrure épaisse, ne souffrant ni du froid ni du gel. Ils ont reçu une carapace comme défense, sous forme d'excroissance, et pour subsistance des pâturages dans les montagnes et dans les plaines, et des courants abondants de sources et de lacs. C'est pourquoi ils vivent exempts de complot, sans avoir fait l'expérience de massacres, sauf par l'entremise des hommes.

D'autre part, l'être de nature paisible se comporte de manière bestiale. Ils brandissent leurs épées contre leurs pères, leurs mères, leurs enfants, leurs frères, leurs amis, leurs concitoyens, contre la solitude, contre la foule, contre les animaux innocents; et contre les êtres d'autres races. Rassasiez-vous une fois d'injustice, afin que je maîtrise mon rire, ou que je me moque des poètes. De toute façon, je les déteste, les Homère et les Hésiode et les Archiloque. Homère prie la Muse de lui chanter la colère d'Achille, comme si cela intéressait les dieux, de chanter les souffrances des hommes! Il n'eut pas honte de faire une prière à une vierge à la faveur d'une courtisane. Ma sagesse en aurait rougi, étant supérieure à celle d'Homère. Il était amoureux des femmes, et selon ce qu'il éprouvait lui-même, il ornait les héros avec la parure des poésies, en les déparant. Il fit tuer Ajax, à cause d'une femme, il fit tuer Agamemnon à cause de la même Cassandre, dans sa maison, les jeunes gens d'Ithaque à cause de Pénélope, ceux d'Ilion à cause d'Hélène! C'est toujours à cause des femmes qu'il insulte la Grèce, et il est admiré pour ses fautes. L'Iliade et l'Odyssée, ces deux chefs-d'œuvre, constituent les aventures de deux femmes, dont l'une avait été ravie et l'autre désirait l'être. Celle qui avait été ravie semble avoir recherché un héros. L'autre, s'il n'avait pas été sur le chemin du retour, se serait promise en mariage durant tous les dix ans. Celui qui ne veut pas une chose cesse rapidement. L'atermoiement est une confusion de jugement. Ulysse a guerroyé à Ilion durant dix ans. Presque autant de temps, dans l'Odyssée, il fait la cour à des femmes, chez Calypso pendant sept ans, et auprès de Circé

pendant un an. Ensuite, par satiéité, il désirait Pénélope. Arété était plus sage que lui, car il serait aussi resté auprès d'elle. Je ne trouve pas qu'Ulysse le sage fasse autre chose que manger et courtiser les femmes. Durant tout le temps qu'il erre, il n'agit pas, mais il subit. C'est plutôt l'âme d'Homère qui est disposée au crime, car c'est elle, et Ulysse le charlatan, et Agamemnon le dévorateur des peuples ...

Col. I

1	<i>σομεν. ἵσην σοι ἔχω γῆν καὶ πᾶς ἀνθρωποῦ[ν]ς, κὰν ποταμοὺς κτήσῃ πάντας, ἵσον ἐμοὶ πίνεις. καὶ οὐκ ἀγωνιῶ, οὐδὲ τραυμα-</i>	ps. Call. 112	A 1	
	<i>πτω. καὶ ἵσην σοι ἔχω γῆν, καὶ ὅδωρ, καὶ πάντα ἔχω. οὐδὲν ἐπιθυμῶ· τοῦτο παρ' ἐμοῦ μάθε σοφόν· μηδὲν θέλε καὶ σὸν πᾶν·</i>		8	D I 19
5	<i>τίξομαι, οὐδὲ πόλεις κατασκά-</i>		4	
10	<i>ἐπιθυμία μήτηρ ἐστὶ πενίας, κακῶι φαρμάκῳ [θ]εραπεύομένη λύπη. πλουτήσεις ὡς ἐγώ, ἐάν μοι προσέχ[ηις, κ]τήση τὰ ἐμὰ ἀγαθά. θεός μο[ι] φίλος·</i>		6	
	<i>τούτου τοῖς ἔργοις δμειλῶ· κακῶν ἀνθρώπων οὐκ ἀκούω.</i>		9	D I 20
15	<i>οὐρανός μοι στέγη, γῆ πᾶσα στρῶμα, ποταμὸι πάντες διάκονοι, δλαι τράπεζα. οὐκ ἐσθίω·</i>		10, 11	Ambr. A 2, 3
20	<i>ω σάρκας ὡ[ς] λέοντες, οὐ γίνομαι τάφος [νε]κρῶν θηρίων, οὐ σήπετα[ι ἐν] ἐμοὶ ζῶιν. γῆ μοι καρπ[ὸν] φέρει, ὡς μήτηρ γάλα· οὔτε μ[ητρ]ὸς αἷμα ἐπιον,</i>		11	
	<i>οὔτε ζῶιν [ἔφαγο]ν, ή φύσις ἀδωσι. ζητεῖς [δέ] ἐγὼ οἶδα σοφόν.</i>		12	
25	<i>ώς βλέπεις, ώ[ς γέ]γονα ζῶ, ὡς ἐτέχ]θην· ἀ θε[ὸς ποι]εῖ ἐ[πίστα-</i>		15	
1. 2, 3	ps. Call. 112 A 8	καὶ δταν νικήσης τοὺς πάντας, καὶ πᾶσαν κτήση τὴν οἰκουμένην, τοσαύτην γῆν καθέξεις μόνην, δσην ἐγὼ ἀνακείμενος ἦ σὺ καθήμενος.		
3	Inst. Byz. D. I 19	ἵσον ἐμοὶ πίνεις ὅδωρ.		
9	Ambr. 112 A 2, 3	totum habebis si nihil desideraveris.		
MS. D.	I 20	σοφὸν παρ' ἐμοῦ μάθε.		
14	Ambr. 112 A 10	meas divitias possidebis.		
25	ps. Call. 25, 26	πρόνοια γάρ μοι τροφὴν φέρει L (πρόνοια γάρ πάντα φέρει καρπὸς ὡς φίλη μήτηρ A, τροφὴν φέρει καρποῦ ή γῆ ὡς φίλη μήτηρ C) ὡς φίλη μήτηρ τῷ τεχθέντι γάλα.	2, 4	

1. 2, 3 ps. Call. 112 A 8 καὶ δταν νικήσης τοὺς πάντας, καὶ πᾶσαν κτήση τὴν οἰκουμένην, τοσαύτην γῆν καθέξεις μόνην, δσην ἐγὼ ἀνακείμενος ἦ σὺ καθήμενος.

3 Inst. Byz. D. I 19 9 Ambr. 112 A 2, 3 MS. D.

14 Ambr. 112 A 10 25 ps. Call. 25, 26

totum habebis si nihil desideraveris.

σοφὸν παρ' ἐμοῦ μάθε.

meas divitias possidebis.

πρόνοια γάρ μοι τροφὴν φέρει L (πρόνοια γάρ πάντα φέρει καρπὸς ὡς φίλη μήτηρ A, τροφὴν φέρει καρποῦ ή γῆ ὡς φίλη μήτηρ C) ὡς φίλη μήτηρ τῷ τεχθέντι γάλα.

29	μαι. ὅ]μεῖς δὲ θ[αμβεῖσθε		112	B 5	
30	γενέσθ[αι ὅμβρο[νς, λοιμούς, κεραυ]νούς, αὐχ[μούς, λιμούς· ἔγώ δὲ προ]οβλέπω [πᾶς, πόθεν, καὶ διὰ τί ταῦτα [γίγνεται. [καὶ τοῦτο λίαν εὑφραίν]ει		8	Ambr. B 5	
35	[με, δτι ὁ θεὸς τῶν ἴδιων ἔργω]ν [ἔμε σύμμαχον πεποίηκεν.] [[με ἡμεῖς δ[έ] ἵσμεν δτι πρός] με βασιλεὺς ἐ]κφοβη-		9	D II 16	
40	θεῖς] ἔρχεται, ὡς π[ρός τινα φίλον·] εὐξάμενος θε[ῶι πείθω αὐτὸν] ἀγαθὰ διδό[να]ι οἴ[κ]ω. οὐ χ[ρυσός, βασιλ[εῦ, ...]ξιδην ἀλλ' α]ὕτη		10		
45	σε διήσ[ει φωνή. σὺ δ' ἀν ἔμε φονεύσ]ης, οὐ λυποῦμαι, πορεύ- σομαι πρό]ὸς τὸν ἔμὸν θεόν· ολ- δε τὴν δ]ίκην· οὐδὲν λανθά- νει τὰ] ὅμματ' αὐτοῦ. πάν-		14		
50	τα νικήσα]ς, οὐκ ἔχεις ποῦ ἀν ἄ- ποφύγη]ς. κύκλῳ γὰρ οὐρα- νὸν ἐνέκ]αμψε· τείχος νῦν		15		
53	ἡμᾶς ἐνέκ]λεισεν εἰς σάρκας.		113	A 3	16
1. 29	B 5	ἡμεῖς δὲ θαμβεῖσθε μαντευόμενοι περὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐφ' ὑμῖν παρεχομένων (ἡμῖν [ὑμῖν C] περιερχομένων L, C), μὴ συνιέντες τὰ καθ' ὧδαν δεικνύμενα ὑμῖν ἔργα θεοῦ· λι- μούς, λοιμούς, πολέμους, κεραυνούς, αὐχμούς, ὅμβρονς καὶ καρπᾶν φορᾶς προγιγνώσκω ἔγώ, καὶ πᾶς, καὶ πόθεν, καὶ διὰ τί ταῦτα γίνεται.	11		
34	MS. D. II 16 Ambr. ps. Call. B 10	ἔγώ προγιγνώσκω. pluvias, siccitates, fulmina tempestatesque praesagio. καὶ τοῦτο δὲ λίαν εὑφραίνει με, δτι ὁ θεὸς μετὰ τῶν ἴδιων ἔργων σύμβουλον πεποίηκε τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἔμε ... πολε- μίων φόβος ἐὰν ἐπέλθῃ βασιλεὺσιν ἢ καὶ ἐτέρᾳ πτόησις πρὸς ἔμε ἔρχονται (βασιλεῖ ... ἔρχεται et cett. in singulari numero) ὡς πρὸς ἄγγελον θεοῦ· καὶ ἔγώ ἐντυχὼν τῇ προνοίᾳ τοῦ θεοῦ, πείθω αὐτὸν ἀγαθὸν τι δοῦναι τοῖς παροῦσι πρός με.	110	B 14	
35	MS. D. II 18, 24	δτι τῶν ἴδιων ἔργων ὁ θεὸς ἔμε σύμμαχον πεποίηκεν ... αὐ- τοὺς οὐκαδὲ ἀποπέμπω.			
43	ps. Call. 25, 26	οὐκ ὠφελήσει σε, βασιλεῦ Ἀλέξανδρε ... οὐδὲ τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ .. ἀλλ' ὀνήσει σε τὰ μέγιστα, ἐὰν ... ἐπακούσῃς τῆς ἔμῆς φωνῆς.			
45	ps. Call. 113 A 5	non tibi proderit, imperator, enorme pondus auri ... sed haec vox mea.			
47		σὺ δὲ ... καὶ με φονεύσῃς.			
51		οἰδέ μου τὴν δίκην.			
52	110 B 14	οὐδὲ τόπον ἔξεις ποῦ φεύξῃ. δς ἡμᾶς κατέκλεισεν ἐν σαρκὶ.	15		

Col. II

1	πειράζων πῶς ἀπ' αὐτοῦ [κατα- βάντες ζῶμεν, ἀναβ[άντας ἀπαιτήσει λόγον. καὶ [μὴ κατά- βαλλε ἀ θεὸς κ[τ]ίζει, μ[ὴ σπέν-	ps. Call. 110	B 16
5	δε πόλεων αἷμα, μηδὲ [ἔθνη νεκρὰ διαβαινε. σαντὸν [ζητῶν ζῆις, οὐ θάνα[τ]ον ἄλλων. [τί, μίαι ψυχῇ γενόμενος, λό[εις ψυχὰς τοσαύτας; τί κακοῖς οἰ[κου-	{ 113	18 A 13 Ambr. 113 A 4 14
10	μ[ένην δα]ψ[ιλε]ύῃ; τί δάκ[ρυσι γε- λ[αῖς; τ]οῦθ' ὁ μεμένηκας, ἐν > ἔ[ρη]μίαι σαντῷ ἔζησας. ἐνθά- δε [οὖ]τε φοβῇ οὔτε ἀδικεῖς. εἰ δὲ ζη[τ]εῖς καὶ ἐνθάδε ἀνδρείαν,		15, 16 17 19 21 23 D III 24
15	ἔξεις. ἀπόρριψον τὰς τῶν προ- βάτων τρίχας ταύτας· μὴ κατά- φευγε ἐπὶ νεκρὰν σκέπην. πει- ράζεται καὶ ἐν ἐρημίαι ψυχῇ. τί μισεῖς σαντὸν βλέπειν; ἥδι-		2 4 D IV 4 B 1 2
20	ον βλέπεις ἄλλότριον ἔριον ἵδι- ον σώματος· οὐκ ἀν ἔλοι βίον ἥμετερον, οἴδα, οὐχ οὐτως εἶ> μακάριος. μένουσί σε Μακεδό- νες ἵνα πόλεις ἀρπάζωσι· λν-		5 6 8 4
25	ποῦνται σήμερον, σωζομέ- νον ἔθνους· ἵδιων εἰσὶ πλεονε- ξιῶν στρατιῶται, σὲ πρόφασιν ἔχοντες.] πότε βίον ἄλλον λή-		10 11, 12 13 14 7, 8
29	ψηι παρ]ὰ θεῶν, ἵνα καὶ σαντῷ		15

1. 3 ps. Call. 113 A 13 μὴ κατάβαλλε ἀ ὁ θεὸς θέλει (μέλλει A) κτίζεσθαι.
 Ambr. 4 noli igitur tu destruere quae ille construxit.
- 4, 5, 6 ps. Call. 14 μηδὲ σπένδε αἷμα πόλεων, μηδὲ νεκροῦ ἔθνη διαβαίνειν.
 6 16 σεαντῷ γὰρ μᾶλλον ζῆσαι κρείττον ἥπερ ἄλλους κατακτείνειν.
 Ambr. 6 longe enim rectius feceris, si tuam curaveris vitam, quam si alienam desideraveris mortem.
- 9 ps. Call. 21 πολλῶν κακῶν τὴν οἰκουμένην ἐμπιπλᾶς; ... τί κατὰ δακρυόν-
των σὺ γελᾶς;
- MS. D III 24 τί καταδακρυόντων γελᾶς;
 Ambr. quid, aliis flentibus, rides.
- 17 MS. D. IV 4 πειράζεται γὰρ εἰς ἀρετὴν ἐν ἐρημίᾳ ψυχή.
- 29 ps. Call. B 15 ἵνα καὶ σαντῷ [ζήσῃ]ς.

30	ζήση]ς; νῦν γὰρ ἀρπαγαῖς ζῆις καὶ φόν]οις· δὲ μὲν [ἔ]χεις, δὲ [δὲ π]οά-	ps. Call. 110	B 17	Ambr. 113 B 10
	ξει]ς· οὐδέποτε λύω[...]		18, 19	
	...]αν, ἀλλὰ καὶ ποῖον ὅντα ὅψο-		21	
	μαι σε ἐν αἰθέρι; καὶ τῷ[ν ἐμῶν			
35	ἀναμνήσω λόγων, δταν μη-	25		14, 15
	κέτι σοι ἀκολουθῶσιν ἵπποι, >		D IV 23	
	μηδὲ δῶρα. Θρηνήσεις ἀπολ[ω-	28		
	λότα βίον εἰς φόνους καὶ φόβον[ς.			
	τότε μοι ἔρεις, δταν ἄλλο μ[ηδὲν	114	A 3	
40	ἔχηις ἢ μνήμας κα[κῶν· ἀγα-			
	θὸς ἡσθα, Δάνδαμι, σύμβ[ουλος·	4		
	οἴδα γὰρ τὰ ἐν θεοῖς τοὺς ἀνθ[ρώ-	1		
	πους μένοντα. οὐδὲν δὲ ὠφε-	7		
	ληθ]είς, μετανοηθείς, Ἀλέξαν-	9		
45	δρο]ς ἡδέως ἥκουσε, καὶ οὐκ ἐ-		D V 6	
	θνυ]ώθη· ἐνῆν τι καὶ ἐν αὐτῶι	10		
	θεῖον πνεῦ]μα, [ἀ]λλὰ ὑπ[ὸ κα]κοῦ Ἐλ-	11		
	λ[ήνω]ν ἔθνους εἰς κ[ακὸ]ν αὐτὸ			
	ἔστ[η]σε, καὶ λέγει· Δά[νδα]μι, μα-	13		
50	κάριε, οἴδα δτι ἀληθῆ [λέγει]ς· ἐ-	18		
	γέννησέν σε θεός ἐ[ν τόπο]ις,			
52	ἐν οἷς ἔξεστιν εὐδαι[μονεῖ]ν, >	20		

1. 31 ps. Call. 113 19 καὶ δὲ μὲν εἰργάσω, δὲ πράττεις, δὲ μέλλεις ποιεῖν.
 36 MS. D. IV 23 δταν μηκέτι σοι ἀκολουθῶσι ἵπποι.
 40 ps. Call. 114 A 3 ἀγαθός μοι τὸ πρὸν ἡσθα σύμβουλος.
 45 MS. D. V 6 ἡδέως αὐτοῦ ἥκουε.
 46 ps. Call. 114 A 9, 10 οὐκ ἔθυμώθη. ἦν γὰρ καὶ ἐν αὐτῷ πνεῦμα θεῖον, ἀλλ' 47 11 ὑπό τινος δαίμονος κακοῦ εἰς φόνους καὶ ταραχὰς ἐτράπη.
 50 18 οἴδα δτι ἀληθῆ λέγεις.
 51 19 ἐγέννησέν σε δὲ θεός ... ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐν οἷς
 52 20 ἔξεστί σοι εὐδαιμονεῖν.

Col. III

1	ἄ]φοβ[ον ὅντα καὶ π]λούσιον.	ps. Call. 114	A 24	
	ἐγ]ῶ [δὲ συνοικῶ φ]όβοις καὶ		26	Ambr. A 14
	τα]ραχ[αῖς · τὸν τηροῦντα]ς γὰρ >		27	
	φοβοῦ[μαι τῶν πολέμο]ύντων	B 1		
5	μᾶλλ[ον · χείρονές μοι] φίλοι,			
	καθ' ἡμέραν ἐπιβουλεύ]οντιν,		2	
	ἐχθρ[ῶν · οὔτε χωρὶς α]ὐτῶν		3	
	δύναμ[αι ζῆν, οὔτε θαρρ]ῶ σὺν	4	D V 21	
	αὐτ[οῖς ὅν · ὑπ' αὐτῶν τη]ροῦμαι		5	
10		] <nu>></nu>		
	λυποῦ]μαι		8	
	καταφρονοῦ]μαι		9	
	]<θων			
15		]<τα		
	]<οι			
	]<ον			

Desunt lin. ca. 3.

20	[..αν[		
	ηὐ]φρανκά[ς με τοῖς λόγοις,	16	
	καὶ ἡ]μέρωσάς [με ἀπὸ πολέμων ·	17	
	καὶ]μή με ἀτιμ[άσηις · ἐγὼ γὰρ	18	
24	εὐεργε]τοῦμαι σ[οφίαν τιμῶν.	19	

1.	1	ps. Call. 114	A 24	ἀτάραχον ὅντα δλη τῇ φύσει, πλούσιον.
	2		26	ἐγὼ δὲ τί ποιήσω, δ ἀδιαλείπτοις συνοικῶν
	3		27	καὶ συνεχέσι καταντλούμενος ταραχαῖς;
		Ambr.	14	ego vero inter tumultus vanos ac formidine vivo.
4	ps. Call.	B 1	πολλοὺς ἔχω τὸν τηροῦντάς με, φοβοῦμαι τούτους τῶν πολε- μίων μᾶλλον.	
5				χείρονες οἱ φίλοι τῶν ὑπεναντίων, οἱ καθ' ἡμέραν ἐπιβουλεύ-
6			2	οντί μοι πλέον τῶν ἔχθρῶν μον·
7			3	καὶ οὐδὲ χωρὶς αὐτῶν ζῆσαι δύναμαι, οὔτε θαρσῶ.
	MS. D.	V 21		θαρρῶ.
8	ps. Call.	B 4	πάλιν τούτοις σὺν αὐτοῖς ὅν ·	
9			5	οὖς γὰρ φοβοῦμαι, ὑπ' αὐτῶν τηροῦμαι.
11, 12			9	λυποῦμαι ... καταφρονοῦμαι.
21			16	ἀνδ' ὁν ὠφέλησάς με καὶ ηὐφρανάς με τοῖς τῆς σοφίας
22			17	λόγοις σου, καὶ ἀπὸ πολέμων ἡμέρωσάς με
23			18	καὶ μή με ἀτιμάσης · ἐγὼ γὰρ εὐεργετοῦμαι, σοφίαν
24			19	τιμῶν.

25	ταῦτα δὲ εἰπών, ο[ἰκέταις ἔνευ- σεν· οἴ] δὲ προσφέρο[ντιν αὐτῷ χρυσὸν καὶ ἀσημόν καὶ ἐπίσημον καὶ ἀσ[ ]α καὶ προβ[30	ps. Call. 114 21 101	19, 20 21 B 21, 22 B 17
	π]έμματα[		22

Desunt. lin. ca. 4

35	οὐ λαμβάνω ἀνωφελές οὐδὲ ἐπιβλαβές ψυχῆς χρῆμα, οὐδὲ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλεύθερον μερίμνης νῦν δεσμεύσ]ω· οὐδὲ ἀγοράζω τι, ἐν ἐρημίαι οἰκῶ·	115 A 1	
40	πάντα δ] θεός δίδωσ[ιν ἀδω]ρος. οἶδεν γὰρ δ θεός χρυσίω[ι πω]λεῖ, ἀγαθὰ θέλ]ων, ἐὰν εἴδ[ωσι λα]βεῖν, δ[οῦναι. ἴματιον δὲ περ[ιβέβ] λη- μ[αι, δ ἐξ ὡδ]ίνων ἔθ[ετο] ὅτε με	5 5, 6 8 9 10	Ambr. A 9
45	μ[ή]τηρ ἔτικτε. καὶ ἐν ἀέ[ρι] τέθραμ- μαι, ἡδέως ἐμαντὸν βλέπω· > οὐ περιτίθεμαι δλον σώματος > δεσμόν· ἐμοὶ μέλιτος ποιεῖται γλυκύτερον τ[ὸ]ν ποταμὸν ἡ δίψα·	11 12 14 15	
50	ἔχω διάκονον ἥδονῆς χρονίζου- σαν· εἰ ἄρτοι ἥσαν τροφοί, τί αὐτοὺς	15	
52	πνοὶ ἔκανσας; ἀ[πό]βρωμα πνρός	16, 17	

1.	25	ps. Call. 114 B 19	καὶ ταῦτα εἰπών δ Ἀλέξανδρος πρὸς τὸν Δάνδαμιν, κατένευσε τοῖς οἰκέταις αὐτοῦ.
	26	20	οἱ δὲ προσέφερον αὐτῷ χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν ἐπίσημον
	28, 30	21, 22	καὶ ἐσθῆτα παντοίαν καὶ ἄρτους.
	35	115 A 1	οὐδὲ λαμβάνω ἀνωφελές τι κτῆμα, οὐδὲ τηρῶ ἐπιβλαβές
	36	2	ψυχῆς χρῆμα, οὐδὲ ἐλεύθερον ἐμὸν βίον ἀπὸ πάσης
	37	3	μερίμνης νῦν δεσμεύσω.
	Ambr.	2	nisi forte ut animam meam per omnia liberam huiusmodi nexibus ligem.
	39	ps. Call.	ἀλλ' οὔτε ἀγοράσαι τι ζητῶ, ἐπ' ἐρημίᾳ οἰκῶν. τὰ γὰρ πάντα
	40	5	δωρεὰν δ θεός δίδωσι μοι.
	41	6	οὐδὲν γὰρ δ θεός χρυσίω πωλεῖ; ἀλλὰ χαρίζεται τὰ πάντα
	42	8	ἀγαθά, φρένας διδοὺς τοῖς θέλονσι λαμβάνειν.
	43	9	ἴματιον περιβέβλημαι, δ ἐξ ὡδίνων ἔχοντά με ἡ μήτηρ ἔτεκε.

De certo linearum numero huius columnae ambigi potest.

Col. IV

1	οὐκ ἐσθίω.	π]υρὸς τὸ πῦρ] γεν-	ps. Call. 115 A 17 18
	σάμενον καταδαπανάτω] αὐτά·		
	ἴνα τιμάσω τιμῶντα σο]φίαν, δέχομαι τὸ ἔλαιον ...σ]οι >		19, 20

Desunt lin. ca. 2

8	μ[		
	ε[		
10	[		
	νησ τι[...ἐπαιρων τοὺς δ-	118	A 16
	φθαλμ[ούς· ἀνάφας δὲ πυράν,	22	
	τὸ ἔλαιο[ν ἔχειν, καὶ ψυνον θε-	24	101 B 24
	οῦ ἥιδεν[εὐχαριστῶν, ἔως ἐδα-	25, 26	Ambr. B 4
15	πάνησ[ε τὸ πᾶν. δ δὲ Ἀλέξανδρος	B 9	
	ταῦτα ἰδ[ῶν ἀπῆλθεν, ἀποφέρων		
	δσα ἡνε[νόχει δῶρα, θαυμά-		
	σας. Δάνδ[αμις εἶπεν· τοιοῦτοι	13	
	πάντες [ἔσμεν. δ δὲ Κάλανος παρ-		
20	ην, μειμ[ησάμενος τὸν ἡμῶν		
	βίον ἐπὶ χ[ρόνον βραχύν· ἐπεὶ δ'	16 D VIII 4	
	οὐκ ἐτύγχα[ν]ε θεοῦ φίλο[ς, δραπε-		
23	τεύσας εἰς ["Ελ]ληνας, καὶ [παρὰ	17	

1. 1	ps. Call. 115 A 17	οὐκ ἐσθίω ἀπόβρωμα πυρός.
2, 3	18, 19	τὸ γενσάμενον αὐτὰ (L) πῦρ καταδαπανάτω ... ἵνα τιμάσω (L) τιμῶντα.
4	20	σοφίαν, δέχομαι τὸ ἔλαιον.
11	118 A 16	καὶ τὸν δφθαλμοὺς ψυῶν εἰς τὸν ἥλιον ἐπαιρετε.
12	115 A 22	καὶ ἀνάφας πυράν ... ἔχει τὸ ἔλαιον, ἔως ἐδαπάνησε τὸ πᾶν.
13, 14	24, 25	καὶ ἥρεν ψυνον τῷ θεῷ λέγων· θεὲ ἀθάνατε, εὐχαριστῶ σοι ἐν παντί.
15	26	infusoque oleo mox, pyraque vehementer incensa, talem cecinit hymnum deo: immortalis, inquit, deus, tibi ego in omnibus gratias ago.
16	Ambr. 115 B 4	δ δὲ Ἀλέξανδρος, ἀκούσας ταῦτα καὶ ἰδών, θαυμάσας σφόδρα, ἀπῆλθεν ἀποφέρων πάντα δσα ἡνηρόχει δῶρα.
17	10	δ δὲ Δάνδαμις εἶπε· τοιοῦτοι ἔσμεν πάντες, Ἀλέξανδρε. δ δὲ
18	13	σὸς φίλος Κάλανος ἡμῖν κακὸς ἀνὴρ ἐγένετο, πρὸς βραχὺν
19	14	χρόνον μιμησάμενος ἡμῶν τὸν βίον· καὶ ἐπεὶ μὴ ἐτύγχανε
20	15	θεοφιλῆς, καταλιπὼν ἡμᾶς ἐδραπέτευσε πρὸς τοὺς "Ελληνας,
21	16	καὶ παρὰ συνήθειαν ἰδών τὰ ἡμέτερα μυστήρια, καὶ ταῦτα
22	17	βεβήλοις ἐκπομπεύσας ἐθνεσιν, ἐντεῦθεν εἰς πῦρ ἀθάνατον
23	18, 19	

23 Vid. Str. 15 p. 717
 ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὅρων παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φι-
 λοσόφων. An vero κατὰ ponendum sit? Cf. Plut. Alex. 69
 τῷ πατρὶ νόμῳ (Jac.). Ones. fr. 17. Str. 15 p. 715. <πρέ-
 πειν> οὗτε ἐκείνους βίαζεσθαι παρὰ τὰ πάτρια ποιεῖν τι.

24	συνήθειαν [']γνδῶν εἰς π[ῦ]ρ ἀνά-	18	B 14
25	νατον βὰσ[.]ενηται. σὐ[	19, 20	
	σ[ ]]. θρωπεύ[		
27	]νλον[		
	[ἐν ἀμεριμνίαι διάγον-]	ps. Call. 116 A 7	
38	τες· χαίρομεν [ἐν ἐρημίαις,	12	
	ἐν μέσοις καὶ θεζόμενοι δέν-	13	D VIII 22
40	δρεσιν. ἐπὶ τὸν θεὸν προσέχο-	13, 14	{ Ambr. A 8
	μεν νοῦν, ἵνα [μὴ τῶν ἀνθρώπων		
	δμειλίαι ψυχὴ [ἀπὸ θεοῦ περι-		
	σπάσῃ ὄφθαλμούς.	16	
	γὰρ ἑαντῶι ζῆν[		
45	ος· μακάριος δὲ [δις μηδενὸς δεῖ-	16	A 11
	ται· καὶ δεῖ τὸν ἀρέσκειν βουλό-	19, 20	
	μενον κακὸν εἴναι καὶ δοῦλον.	20	
	δμοίωι φίλον τὸ δ[μοιον. οὐ		
	χρείαν ἔχομεν πό[λιν ἔχειν,	21	D IX 1
50	σύνοδον ἐπιβούλ[ων ἀνθρῶν.	21, 22	
	ἡμῖν οἴκους δι θεό[ς ἔκτισεν	23	
52	δρη καὶ ὕλας σάνδ[...	23, 24	

l. 24, 25	ps. Call. 115 B 20 MS. D. VIII 4 Ambr. B 14	έαντὸν μετέστησε. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν. contemptisque moribus nostris.
37	ps. Call. 116 A 7	ἐν ἀμεριμνίᾳ διάγοντες.
38, 39	12, 13 MS. D. VIII 22 ps. Call. 14 Ambr. A 8	χαίρομεν ἡμεῖς ἐν (L) ἐρημίαις καὶ μέσαις ὕλαις (A, C) καθ- εζόμενοι. ἴνα εἰς πᾶν ἀρέσκον τῷ θεῷ ἐφιστάνωμεν τὸν νοῦν. in mediis silvis sedentes, et his tantum sensibus nostris oc- cupati.
40	ps. Call. 15 Ambr. 16	ἴνα μὴ αἱ ἀδολεσχίαι τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς ἡμῶν περισπάσωσι ἀπὸ τῆς θεοῦ δοξολογίας.
41	ps. Call. 16	μακάριος γάρ ἔστιν δι μηδενὸς τῶν περισσῶν δεόμενος.
42, 43	16	beatus est ille qui nullius indiget.
45	Ambr. 11	τὸν γὰρ βουλόμενον ἀνθρωπον ἀρέσκειν πᾶσι χρὴ καὶ δοῦλον εἶναι πάντων.
46	ps. Call. 19, 20	οὐ χρείαν ἔχομεν πόλεις ἐπιζητεῖν. σύνοδος γὰρ
47		πόλεως ἐπιζητεῖν.
49	MS. D. 21 ps. Call. 22	ἐπιβούλης ἔστιν (A.)
50	IX 1	μεγάλους δὲ ἡμῖν δι οἴκους ἔκτισεν, δρη ὑψηλὰ καὶ ὕλας κατασκίους.
51	22	
52	23	
	24	

26	Ante ὁ atramenti vestigia non tam cum «ν» quam cum «υ» aut «χ» quadrare videntur.
27	Fortasse [έβο]ύλον, cf. ἐκέλενες, 115 B 21.
43	* Verisimiliter σπάσῃ ὄφθαλμόν[ούς]. ἔκαστον γὰρ ἑαντῶι ζῆν [διδάσκει δι θε- ός.
Cf. Ambr. 116 A 7	unumquemque enim deus certo propositi eius cui deputatus est fine formavit.
50	aut ἐπιβούλης. μεγάλους ...
52	σανδ[άλων] aut σανδ[ύκων] κατασκίους.

Col. V

fr. A

	] <i>... ia</i>		
	] <i>εὶ γὰρ ἴμά-</i>	ps. Call. 116	A 31 Ambr. 116 B 6–8
	<i>τια θέλετε ἔχειν, π]ολλοῖς δε[τ</i>		32
	<i>χρῆσθαι, τῶι ποιμέ]νι, τῶι ὑφά[ν-</i>		32/33
5	<i>τηι, τῶι κναφεῖ· μ]ή μοι λέγε·</i>	116	B 1
	<i>οὐ φορῶ μαλακὰ ἴμάτι]α. δονλεία ></i>		2
	<i>γὰρ ἵση ἐστὶν Ἰν]δῶι· δ μικροῦ</i>		
	<i>χρυσοῦ ἐπιθυμῶ]ν πολὺν θέ-</i>		3
	<i>λει ἀρπάζειν.]βα. [...]ρων.</i>		5

fr. B

	] <i>ω[.] δ[οῦ]λοι</i>	5–8
	] <i>νμε σει</i>	
	] <i>πορφυρᾶ ></i>	
	<i>δ]λίγα ὑφαί-</i>	9
5	<i>νετε. πτωχοί ἐστ]ε καὶ μι-</i>	10
	<i>κρὰ θαυμάζοντες. ζῶια] φονεύ-</i>	
	<i>ετε, γῆς τέκνα ὅν]τα, σώματα</i>	11 Ambr. 117 A 2
	] <i>τε ἔξω ση-</i>	18
	] <i>ντα κρέα</i>	22/27

I. A 2–5: ps. Call. 116 A 31–33 *εὶ γὰρ πολλὰ ἴμάτια θέλετε ἔχειν, δέεσθε τοῦ ποιμένος, τοῦ ὑφάντον, τοῦ κναφέως.*

Ambr.   B 6–8   *nam si multas habere vestes desideratis, non paucos ... ne-cessesse habetis artifices.*

5–9: ps. Call. 116 B 1–5 *καὶ μή μοι λέγε· «οὐ φορῶ μαλακὰ ἴμάτια.» Ἱση γάρ ἐστι δονλεία τὸ ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ φροντίζειν· δ γὰρ δλίγον δρεγόμενος χρυσίον καὶ τοῦ πλείονος ἐπιθυμήσει, καὶ δ μικρᾶς πόλεως βασιλεῦσαι θέλων, δῆλον ὅτι καὶ τῆς μείζονος ἀρπάζει (sic L. μ. ἀπάρξαι θελήσειν C; μ ἰδιον ἄρξῃ A).*

B 4–7:   B 9–11 *εὶ δὲ καὶ τὸ δλίγον παρ' ὑμῖν καλόν ἐστι, τῷ δοντι πτωχοί ἐστε καὶ τὰ μικρὰ θαυμάζοντες. διὰ τὸ ζῷα φονεύετε, γῆς τέκνα δοντα ...*

Ambr. 117 A 2   *animalia libenter occiditis ...*

Col. VI

fr. A

5

] $\rho\alpha\nu$
 ] $\omega\nu$
 ] $\nu\ o\bar{\iota}\nu\omega\iota$
 ] $\alpha\ \kappa\rho\acute{e}$
 ē]] $\rho\gamma\omega\nu$
 ] $\varepsilon\bar{i}$
 ] $\delta\varepsilon$
 ] ε
 ] $\omega\nu$
 10
 ] $\varphi\epsilon\nu$
 ] ε
 ].
 ] $\alpha\iota$
 ] ι
 ....

10

fr. B

.....
 ] $\omega\varphi\alpha[.$] $\mu\alpha\chi\alpha$ [... $\bar{\nu}\mu\bar{\omega}\bar{\nu}$
 ἀτυχῆς βίος· ἡμ[εῖς οὐδὲ πί-
 νομεν [ά]κοντ[εις· παρούσης δίψης,
 ἀμννόμεθα μ[όνον ταις ἐκ
 5 φύσεως π[αραγενομέναις ὑδά-
 των δρεού[σαις πηγαῖς
 γας ... [
 .....

ps. Call. 117 A 22/23 D X 19

fr. C

.....
 ] $\omega[$
 ] $\mu\epsilon\theta\alpha$ [
 ]. $\mu\epsilon\theta\eta\omega\pi[$
 35] $\mu\epsilon\nu\omega\lambda\omega\delta$ [
 .....

- l. B 2-6: ps. Call. 117 A 22sqq. διὰ ταῦτα πάντα ταλαιπωρος καὶ ἀτυχῆς ὁ βίος ὑμῶν. ἡμεῖς
 μὲν οὖν οὐδὲ ὑδωρ πίνομεν ἀκοντες, δίψης μὴ παρούσης· ἐξ
 ἀνάγκης δέ, παρούσης δίψης, ταύτην ἀμννόμεθα ταις ἐκ φύ-
 σεως παραγενομέναις πηγαῖς ὑδάτων· καὶ μὴ πινόντων ὑμῶν,
 χέουσι τὰ δρεῖδρα.

MS. D. X 19

36	<i>]ητε μανία [</i>	ps. Call. 118	A 14	
	<i>]ς φρονήσει [</i>			
	<i>]η [κ]έρδος . [</i>			
	<i>ην[...]μιν καν[</i>			
40	<i>φρόνησι]ν διώκοντες, [βαρυνό-</i>		17	
	<i>μενοι τ[ὸν νοῦ]ν· εὐτυχέ[στεροι</i>		18	
	<i>παρ' ὑμ[ὶν οἱ μα]ινόμεν[οι· οὗτοι</i>		19	
	<i>γὰρ με[θύνουσι, μ]ὴ ἀγοράζ[οντες</i>		A 19/B 1	
	<i>οἶνον. καὶ τύ[πτετ]ε ἀλλ[ήλους</i>	4	Ambr. B 2	
45	<i>καὶ δικάζεσ[θε ..... μαν-</i>	7		3
	<i>θάνετε φύλας [</i>			
	<i>ἀκούομεν ὅτι π[ολλὰ φαγόν-</i>	9		
	<i>τες, ὅταν μὴ κα[τισ]χύητε [ρ]ῆ-</i>	9		
	<i>ψαι, δὲ ἔχωρήσατε ἐξεμεῖτε,</i>	10	Ambr. B 6	
50	<i>τὴν φύσιν στρέφοντες· κ[ά]τω-</i>	11/12		
	<i>θεν μὲν πίνετε κενούμενοι,</i>		Ambr. B 8	
	<i>ἄνωθεν δὲ ἀποπατεῖτε, ></i>	11		

Col. VII

1	<i>ἀντὶ τῶν ποδῶν ἐπὶ τὴν κ]εφαλὴν</i>	ps. Call. 118	B 14/15	
	<i>περιπατεῖτε ἀφρονες. τί βιάζε-</i>		15	
	<i>σθε πληροῦσθαι, ἵνα βιάζησθε</i>		16	Ambr. B 9/10
	<i>κενοῦσθαι, ὅβριν κα[ὶ] νόσον</i>		16	
5	<i>προσλαβόντες; μέν[ε]τε τὴν</i>		17	
	<i>φύσιν τρέφουσαν ἐφ' οἷς θέλει,</i>			
	<i>καὶ θεραπεύσει ὑμᾶς· καὶ ἐκτὸς</i>		18	
	<i>ἡδονῆς τυγχάνετ[ε· τ]έλος γὰρ</i>		19	
	<i>κόρο[ν ἄμ]έτρον βάσα[νο]ς. οὕτε</i>	119	A 1	
10	<i>ὑγιεῖ[ς ἐσ]τε· κολάζεσθε γὰρ</i>		2	
	<i>νόσο[ις. ε]ἰ δὲ ἐπιδείκνυσθε</i>		4	
	<i>ὅτι πολλὰ ἔχετε, ἄλλοις χαρί-</i>		5	
	<i>σασθε. ἀκούομεν δὲ ὅτι πτω-</i>		5/6	
	<i>χοῖς οὐδὲ ἀρτον αἰτοῦσι δίδοτε·</i>		6/7	

- I. 44: Ambr. 118 B 2 ... vosque invicem verberatis ...
- 45-47: ps. Call. 7sqq. εἰδὲ οὔτως τοῦ οἴνου διαπνευσθέντος, μανθάνετε τὰ παρ' ὑμῶν δρασθέντα ἐκ τῶν ἀλγηδόνων. καὶ οὐχ οὔτως ἴσχύετε παραφύλαξαι τὴν μέθην.
- Ambr. 3/4 vix potestis agnoscere quemadmodum ebrietatem vestram custodire valeatis. audio etiam quod ...
- 36 fortasse: ἵνα χαίρητε μανία[ι]
- 46 fortasse: φυλασ[
- 48 ultima littera ε esse non potest, sed potius ι vel υ videtur.

15	δλας δὲ οὐσίας ἐπὶ τραπέζας σκορπίζετε· διὰ τοῦτο πολλοὶ	ps. Call. 119 A 7 9
	ἰατροὶ παρ' ὑμῖν ἐκκενοῦντες	10
	ὑμᾶς ή τέχναις ή λεψῶι. τότε	11/12
	οἱ μὲν πο[λὺν] ἐκχέοντες οἶνον	13
20	]. υχεν̄ ὕδ[α]τος διο- δ[φύ[σιν] καὶ[ὶ] τὸν κ[ατὰ φύσιν] ἐπιθυμ[	16 17 17
25	οὐ δύνασ[θε] οὐ ζητοῦμ[εν οἶνον· ὕδωρ ἔχομεν μό[νον δσον θέλομεν.	20 21 Ambr. 119 A 2

Desunt lin. ca. 20

48	πρὸς σα[θρώπους ε[	ἀν-
50	καὶ τέκν[χεύετε μ[νετε ἐν[	ἐκτέμ- 119 B 13 14

Col. VIII

fr. A

5	.....]<σο....]<δουλεύ- ἔβιά]σατο. παθοῦ- σα δ' αὐτὴν πα]ρέχει τὴν ὕβριν· τούτων ἀπει]ροι Βραχμᾶναι·	ps. Call. 119 B 29 120 A 1 1/2
10	]<μεν· εἰ δὲ μακά-	

1. 26, 27 ps. Call. 119 A 20/21 Βραχμᾶνες δὲ οἶνον οὐκ ἐπιζητοῦμεν· ὕδωρ δσον θέλομεν
ἔχομεν ...
Ambr. 2 aquam autem habemus, quam solam volumus.
- A 8 ps. Call. 120 A 1/2 ἀλλὰ τούτων πάντων ἀπειροί εἰσι Βραχμᾶνες, ἐπ' οὐδενὸς
δυνάμενοί ποτε πολεμηθῆναι· οὐδενὸς γάρ τῶν ἐν ὑμῖν ἡμεῖς
ἐπιθυμοῦμεν.

5, 6 fortasse: *Μακεδονία*] δουλεύ[ουσα πάντα ἔβιά]σατο (ps. Call. 119 B 27–29).

11	... μακ]άριος ε̄λ παραγενό-	ps. Call. 120 A 4	116 A 16
	μενος ἡμῖν οἰκησον ἐρ]ηματ	120 A 4/5	
	]περιφοι		
	δε]ξόμεθα	6	
15	]ση ἀ νῦν		
	δ]πλα		
	]ος		
	σ]ῶμα		
	]λα		
	.....		

fr. B

	.....		
	] δε ἐν ξύλωι μ[	Pap. IV 1–15 ps. Call. 115 A 22	
	ᾶ]ργυρον ὅψε ω[	III 27	114 B 22–25
	]ι προσφέροντες ἔλ[αιον	IV 13	114 B 23 115 A 25
	μάτ]αιοι παρ' ἡμῖν ἀθλι[οι		
5	ἄνθ]ρωποι καὶ πολλοὶ κ.[		
	]αι ἀποδημιουσιν [		
	]οι ταῦτ' ἀνασκάπτον[σιν	I 5	112 B 22
	]αι ἄλλοι τ' ἄλλων κο[		
	.. φα διὰ ταῦτα κλαί[ε-		
10	τε τύ]πτεσθε φονεύεσθε	VI 44	118 B 4
	... ἐγ]ὼ καταφρονῶ τούτω[ν		116 A 3
	] μηδὲν ἔχειν ὡς οὐδ[		
	]α δύνασαι· ἔχεις δσα μ[		
	]λέγεις ἐκῶν μὴ ἔχειν		
15	... μέ]γα φρονεῖς, πάντα δῆψο[ν· ἐπ'	II 15	120 A 8/7 113 B 1
	ἐρημ]ίαν βόσκον γυμνὸς π[		120 A 5 D XI 2
	]α θεοῦ δώροις ἀρκού[με-	III 40	115 A 5
	νος· ἐ]λεφάντων ἀγοράζε [	I 43–45	112 B 26
	]ἐπέκλινας ημ[		
20	]εθα νεκρῷ[	I 21	112 A 24
	.....		

1. 11/12 ps. Call. 4/5 ... παραγενόμενος εἰς Ἰνδοὺς τοὺς Βραχμᾶνας ἰδών, ἐπ' ἐρηματούσιν μίας οἰκησον γυμνός.
MS. D XI 2

-
- 10 fortasse: οὐδὲν θέλο]μεν vel ποθοῦ]μεν.
 11 μακαρίζεις με longius esse videtur. Fortasse scriba bis μακάριος scripsit.
 B 14/16 veri similiter: ἐφ' ἀ με]γα φρονεῖς.

Col. IX

Ἡράκλει]τος Ἐρμοδώρωι χαίρειν·
 πυνθάν]ομαι Ἐφεσίους μέλ-
 λειν εἰσ]ηγήσασθαι νόμον
 κατ' [έμοι] ἀνομώ[τ]ατον· οὐδεὶς
 5 γ]ὰρ νό[μ]ος ἐφ' ἐνός, ἀλλὰ δίκ[η].
 ο[ὖ]κ ἵσασ[ι] Ἐφέσιοι ὅτι ἔτερον
 δικαιοθήσ νομοθέτου· καὶ τῆ[ιδε]
 ἀμεινον ἐπὶ ἀπαθέστερον
 πρὸς ἄδηλον τὸν μέλλοντα
 10 πράσσειν. δ δικάζων δὲ δρᾶι
 τὸν κ[ρ]ιώμενον, ὡι συνά- >
 πτετα[ι] τὸ πάθ]ος. ἵσασί με, Ἐρμό-
 δωρε, συντ[εχνιτεύσαντά σοι,
 {οἱ} τοὺς νόμον[ς, κάμε ἐλάσαι βού-
 15 λονται, ἀλλ' οὐ π[ρότερον γε ἢ ἐ-
 λέγειαι αὐτον[ς δτι ἄδικα ἐγνώ-
 κασ[ι, τὸν μὴ γελῶντα καὶ πάν-
 τ[α μισανθρωποῦντα πρὸ
 ἥ[λιον δύνοντος ἐξιέναι τῆς πό-
 20 λ[εως· τοῦτο νομοθετεῖν βού-
 λεύονται. οὐδεὶς δ' ἐστὶν δ μὴ]
 [γελῶν, Ἐρμόδωρε, ἢ Ἡράκλειτος,]
 ὅστε μ[ε ἐλαύνονσιν. ὡ ἄν-
 θρωποι, ο[ὖ] θέλετε μαθεῖν πρό-
 25 τερον δ[ιὰ τὸ ἀεὶ ἀγελαστῷ; οὐ
 μεισῶν [ἄνθρωπονς ἀλλὰ κα-
 κίαν αὐτ[ῶν. οὕτω γράψατε
 [τὸν νόμον· «εἴ τις μισεῖ κα-]
 κίαν, ἐξίτω [τῆς πόλεως», καὶ πρῶ-
 30 το]ς ἐξειμ[ι. φυγαδευθήσομαι
 οὐ] πατρίδ[ος ἀλλὰ πονηρίας
 ἀσ]μενος. μ[εταγράψατε τὸ διά-
 τ]αγμα. εἰ δ[ε ὁμολογεῖτε Ἐφε-
 σί]ους κακία[ν εἶναι, καὶ ὑμᾶς
 35 μ]εισῶ. πῶ[ς οὐκ ἀν ἐγὼ δι-
 και]ότερον [νομοθέτης εἶην,
 τοὺς] ποιήσ[αντας Ἡράκλειτον

1. 1 Ἡράκλειτος ετ χαίρειν om. codd.
 3 εἰσηγεῖσθαι codd.
 5 πρὸ δικη: κοίσις codd.
 6 ἔτερος codd.
 7 καὶ τόδε codd.

1. 8 1. ἐπεί.
 10 πράξειν codd.
 24 πρότερον om. codd.
 33 Ἐφεσίους BH: Ἐφεσίοις codd.
 36 δικαιότερον Vat. 1354, H: δικαιότερος codd., B.

38 διὰ π]ονηρί[αν ἀγέλαστον
[ἔξιέναι τοῦ ζῆν]

Desunt lin. ca. 22 = Hercher, p. 284, ll. 20–32

Col. X

.....
 10]. εσθε.[
 ]. ἐγὼ δ[
 θ]αυμάζ[ετε
 ]. οτε γ[ελῶ, ἐγὼ δὲ
 τοὺς γελῶν]τας δτ[ι ἀδικοῦντες
 χαίρουντι, σ]κυνθρ[ωπάζειν δέον
 15 οὐ δικαιοπρ]αγοῦν[τας.

Desunt lin. 6 = H. p. 284, ll. 36–39

ἰεροσυλήσαντες προ]αγω-
 γεύ[σαντες ὅχλοις ὁραθ]έντες
 ἄπι[στοι, τυμπανίσαντες, ἄλλ]ος ἄλ-
 25 λον [πλήρης κακοῦ. ταῦτα γ]ελά-
 σω π[οιοῦντας ἀνθρώπους δρ]ῶν
 τὰς [ἐσθῆτας, τὰ γένεια, τοὺς] κεφα-
 λῆς πόνους ἀτημελήτους, ή γ]υ-
 ναῖκα φαρμακέως ἐπ]ειλη[μμέ-
 30 νην τέκνου, ή] μιράκια τ[ῆς
 οὐσίας αὐ]τῶν ἐκβε[βρω-
 μένα, ή πολίτην] γαμετ[ὴν ἀφηι-
 οημένον, ή κόρην] βίαι δια-
 παρθενευθεῖσαν ἐ]ν πανν[υ-
 35 χίσιν, ή ἔταιραν ο]ὔπω γυναι-
 κα γυναικῶν ἔχ]ουσαν πάθη,
 ή διὰ ἀσέλγειαν νεα]γύσκον
 [ένα πόλεως ἐραστὴν δλης;]

Desunt lin. 7 = H. p. 284, ll. 47–51

44 η τοὺς ἐπὶ]

1. 9–12 ἀλλ' οὐκ ἐθέλετε. ἐγὼ μὲν βούλομαι καὶ νόμος εἰμὶ ἄλλων, εἰς ὅν· οὐκ ἀρκῶ πόλιν κολάζειν· θαυμάζετε εἰ μηδέπω γελῶ. codd.
- 25–27 ταῦτα γελάσω δρῶν ἀνθρώπους ποιοῦντας ἐσθῆτα καὶ γένεια καὶ τῆς κεφαλῆς π. codd.
- 31 αὐτῶν om. codd.
- 32 γαμετῆς Her.
- 35/36 γυναικα om. codd., add. B, quod noster ex litterarum numero confirmare videtur.
- 36 post ἔχουσαν: ηδη F: om. cett.

9 βού]λεσθε legi posse non videtur.

1. 12 μηδ]έποτε legi posse non videtur.

45 σκηνῆς ἀ]γωγ[οθετούμε-
νους δήμου]ς ταῦτα [τὰ μεγά-
λα δίκαια; ἀ]φήσει δέ μ[ον τὴν
δψιν ἀρετή], διαχυθῆναι [ὑστέρα
πονηρίας ἴστ]αμένη; ή τοὺς [ἀλη-
50 θινοὺς πολέ]μους ὑμῶν γελ[ά-
σω, ὅτε προφ]άσεις ἀδικημά-
των ποιησά]μενοι μιαιφο- >

Col. XI

νεῖσθε, δύστηρο[ι εξ ἀνθρώ-
πων θηρία γεγονό[τες, αὐλοῖς
καὶ σάλπιγξι διὰ μου[σικῆς εἰς
ἄμουσα πάθη παροξυν[όμενοι;
5 σίδηρος δὲ ἀρότρων καὶ [γεωργί-
ας δικαιότερα ὅργανα σφαγῆ[ς
καὶ θανάτων εὐτρέπισται· ὑβ[ρί-
ζονται δὲ δι' ὑμῶν θεοί, Ἀθη-
νᾶ πολεμιστηρία καὶ Ἀρης >
10 ἐνυάλιος καλούμενος, ἀπολο-
γία ὡν ὑ[μ]ε[ις ἀν]ομεῖτε, θεοὶ συ-
κοφαντ[ούμε]νοι. φάλαγγες >
δ' ἀντισ[τάτ]ες ἀνθρωποι κ[ατ'
ἀνθρώ[πων, κα]τ' ἀλλήλων [σφα-
15 γὰς εὐχ[εσθε, λιτ]ιοτάκτας [τοὺς
μ]ὴ μιαι[φονοῦν]τας τι[μωρού]-
μενο[ι, ἀριστέας τοὺς ἐμπλε-
ο]γάσα[ντας αἴματι τιμῶντες. ἵσ-
χ]ύι οὐδ[ὲ λέοντες ὁπλίζον-
20 ται κα[τ' ἀλλή]λων, οὐ[δὲ ξίφη
ἀναλ[α]μβάνο[ν]σιν ἵπποι, οὐδὲ

1. 46 ταῦτα om. codd.
48 χνθῆναι codd.: διαχυθῆναι Ber.
49 τεταγμένη codd.

1. 50 ὑμῶν πολέμους codd.
52 καταμιαιφονεῖσθε codd.

1. 3 μάστιξι codd.: σάλπιγξι B, quod corroboratur.
6 δικαιότερον ὅργανον codd.
7 ἥντρέπισται codd.
8 ὑβρίζεται δὲ δι' ὑμῶν θεός codd. – δὲ EF, om. cett.
9 πολεμίστρια codd.
10–12 ἀπολογία – συκοφαντούμενοι om. codd.
12/13 φάλαγγας δὲ ἀντιστήσαντες codd.
14 ἀνθρώπων ἀλλήλων codd.
15 ὡς λειποτάκτας codd., quod spatium excedit.
17 καὶ ὡς ἀριστέας codd., quod spatium excedit.
18/19 ἵσχυι om. codd. – λέοντες δ' οὐχ codd.
21 αἱ add. codd.: οἱ B.

22 τ]εθωρακισμέν[οι ἐπ' αἰετοὺς
 αἰετοί, οὐδέ τι ἄ[λλο ἔχουσι
 μάχης δρ[γ]ανον, [ἀλλ' ἐκάστῳ
 25 τὰ μέρη κ[αι] δπλ[α]· τοῖς μὲν ἵσ,
 τοῖς δὲ κέρατα, τ[ο]ις δὲ δπλαι,
 τοῖς δὲ δύγχη, τοῖς δὲ πτερά, το[ις
 δὲ] τάχ[ο]ς, ἄλλοις δὲ μέγεθο[ς], ἄλ-
 λοις δὲ διλιγότης, οῖς δὲ [πάχος, οῖς
 30 δὲ νῆξις, πολλοῖ[ς οὐδὲν ἄ]λ-
 λο ἥ] πνεῦμα. οὐδ[ἐν ξίφος ἄ]λο-
 γα] ποιεῖ ζῶια χ[αίρειν, ὡς φυλα]τ-
 τό]μενον ἐν αὖ[τοῖς φύσεω]ς
 ν]όμον, ἀλλ' ο[ὐκ ἐν ἀνθ]ρώποι[ς]
 35 μᾶ]λλον δ[ὲ τοῦτο π]λέον ἄ]ν
 εῖη παράβασις, ἐν κ]φίττοσι δι-
     τὸ ἀβέ]βαιον. τέ-
 λος δὲ πολέμων τί ν[μιν ἄρα
 εὐκτέον; ἥ δι' ἐκεῖ]νο παύσε-
 40 τέ με κατηφείας; οὐχὶ] πλέονες
 δμοφύλων σφῶν κα]ὶ δενδρο-
 τομουμένη γῆ καὶ ἀνα]ρπαζομέ-
 νη πόλις καὶ γῆρας προπη]λα-
 κιζόμενον καὶ γνναῖκες] ἀπα-
 45 γόμεναι καὶ τέκνα ἐξ ἀγκ]ά- >
 λων ἀποσπώμενα, καὶ θ]άλαμοι
 φθειρόμενοι, καὶ παρθ]ένοι παλ-
 λακευόμεναι, καὶ μει]ράκια θη-
 λυνόμενα, καὶ ἐλεύ]θεροι σι-
 50 δηροδετούμενοι, καὶ ν]α[οὶ θε-
 [ῶν κατασπώμενοι, καὶ ήρωα δαι-]
 [μόνων ἀνορνττόμενα, καὶ παι-]
 [ᾶνες ἀνοσίων ἔργων, καὶ χαρισ-]
 [τήρια θεοῖς ἀδικίας; ταῦ-]

1. 22/23 τεθωρακισμένον <ἄν>W: ἴδοις ἀετὸν ἐπ' ἀετῷ codd.

23/24 οὐδὲν ἄλλο μάχης ἔχει E: ἔχει μάχης cett.

25 τοῖς μὲν ἵσ om. codd.

26 τοῖς μὲν κέρατα τὰ δπλα codd.

28 δὲ post ἄλλοις om. codd.

30/31 πολλοῖς δὲ πνεῦμα codd.

32 χαίρειν δρῶντα φυλαττόμενον codd.

36/37 ἐν κρέττοσι τὸ ἀβέβαιον codd.

38/39 εὐκτέον ἄρα codd.

40/41 οὐχὶ δὲ et δμοφύλων σφῶν καὶ om. E: πόθεν, οὐχὶ δὲ πλέον cett. codd.

47 διαφθειρόμενοι codd.

36/37 fortasse δικαιοῦται,

1. 40/41 vel πλέον ἐσ[τίν.]

Col. XII

τα ἀγελαστῶ. ἐν εἰρήνῃ] πολε-
 μεῖ[τε διὰ λόγ]ων, ἐν [πολέμῳ] πο-
 λιτεύε[σθε] διὰ σιδήρου. ἀρπάζε-
 ται τὸ δίκαιον ἐν ψῆφοις, ἀρπάζε-
 ται τὸ δίκαιον ἐν ἔιφεσιν. Ἐρμό-
 δωρος ἐλαύνεται νόμους γρά-
 φων, Ἡράκλειτος διώκεται ἀσε-
 βείας. αἱ πόλεις ἐρημίαι καλο-
 κάγαθίαις, αἱ ἐρημίαι πρὸς τὸ
 10 ἀδικεῖν δχλος. τείχη ἔστηκε,
 ἀνθρώπων σύμβολα πονηρί-
 ας, ἀποκλείοντα τὴν βίαν ὑμῶν·
 οἰκίαι περιβέβληται πᾶσιν,
 ἔτερα τείχη πληρυμελείας· οἱ
 15 ἔνδον πολέμοι, ἄλλὰ πολῖται,
 οἱ ἐκτὸς πολέμοι, ἄλλὰ ξένοι.
 πάντ]ες ἔχθροι, οὐδένες φίλοι.
 δύνα]μαι γελᾶν ἔχθροὺς ὅρῶν
 τούτ]ους; τὸν ἀλλότριον πλοῦ-
 20 τὸν ἰδιον οἶ]εσθε, τὰς ἀλλοτρί-
 ας γνωαῖ]κας ἰδίας νομίζετε,
 τοὺς ἐλε]υθέρους ἀνδραποδί-
 ζετε, πά]ντα βιάζεσθε ἢ μὴ πε-
 φύκατε.] τὰ μάλιστα δοκοῦντα
 25 ὑμῶν δι]καιοσύνης εἶναι σύμ-
 βολα, [οἱ ν]όμοι, ἀδικίας ἔστι τε-
 κμή[ριον. εἰ] γὰρ μὴ ἥσαν, ἀνέ-
 δην [ἀν ἀεὶ ἐπον]ηρεύεσθε. νῦν
 δ’ εἴ τι [καὶ] μικρὸν ἐπιστ[ο]μίζε-
 30 σθε, φ[όβωι] κολάσεως κατέχε-

1. 3/4 ἀρπάζεται τὸ δίκαιον ἐν ψῆφοις om. codd.
- 4/5 ἀρπάζετε codd.
- 7 pro διώκεται: ἐλαύνεται codd.
- 8 ἐρημοι codd.
- 9 καλοκάγαθίας codd., in papyro *i* insertum est.
- 10 δχλοι codd.
- 18 γελάσαι codd.
- 19 τοσούτονς codd.
- 22/23 τὰ ζῶντα κατεσθίετε, τοὺς νόμους παραβαίνετε, παρανομίας νομοθετεῖτε, πάντα βιάζεσθε ἢ μὴ πεφύκατε codd.
- 25 ὑμῶν om. E.
- 26 εἰσὶ codd.
- 28 ἐπονηρεύεσθε E: ἐπορεύεσθε cett. ἀεὶ omissio.
- 29 νῦν δέ τι codd.: νῦν δὲ εἴ τι B, quod noster confirmat.
- 30/31 κατέχεσθε εἰς πᾶσαν ἀδικίαν codd. Hic in codd. epistula concluditur.

31 σθε. [ ]. εινεχ[...]τες
 ελα [ ]θαι
 αν [ ]..
 [ ] αρ
 35 .[ἀ]μαρτα-
 ν[ ]ος αἰετοῖς
 ι.[ ]..α προτροπὴ
 δ[ ]χεσθαι. οὐδένες
 β[όες ὅντε]ς καλοὶ κεραμαχίας
 40 ν[ ] παιδεύονται δρα-
 μόντες φυ]γεῖν. ἀλλ' ἔκαστον
 ζῶιον ταλ]απώρως πρὸς δ πέ-
 πονθε πολ]εμεῖται. ἀλλ' ὑμεῖς
 ἄνθρωπο]ι γεγεννημένοι >
 45]λογίαις ζῆτε· οἱ μὲν
     ]πηνεμ[ ].ς ἵπτάμε-
     νοι, οἱ δὲ] δίκην ταύρων κερα-
     μαχοῦντ]ες, οἱ δὲ οἴα κάπροι
     ἀπολελει]μμένοι γαστρός, οἱ δὲ
 50 δίκην οἱω]ν φερόμενοι, ἄλ-
     λοι....]ημάτων, ἄλλοι κα-
     .....]ιδων οὐδεὶς κατα
     ..... ἄλ]λὰ πάντες τὸ τηλι-
     κοῦτον ἄμ]α παρορῶντες ζῆτε.

Col. XIII

1 τ]οῦτο οὐχὶ ν[ο]ῦν ἐστι πεπηρῶ-
     σ]θαι; κόσμον θεάτρων ἐκπλητ-
     τ]όμενοι, κόσμον ἀστρων ἀτι-
     μᾶτε], ἀψύχοις πεποικιλμένον,

- I. 31 Hic incipit finis adhuc inedita huius epistulae.

39 κεραμαχίας: ἀπαξ λεγόμενον.

45 [ἐν παρα]λογίαις vel [ἐν ἀντι]λογίαις.

- 3 La restitution ἀτι[μᾶτε] paraît difficilement contestable. La position du δὲ favorise la virgule après πεποικιλμένον et le rattachement de ἀψύχοις πεποικιλμένον au premier κόσμον. Le deuxième κόσμον semble être repris par οὐρανὸν δὲ θεοῖς, par un procédé de parataxe. Par contre, si ἀψύχοις πεποικιλμένὸν se rapportait à κόσμον ἀστρων, ce qui paraît invraisemblable, l'expression [οὐρα]νὸν δέ, si l'on accepte cette restitution, introduirait une opposition peu admissible à κόσμον ἀστρων. Notre interprétation exige un point après θεοῖς, car si on met un point après πεποικιλμένον, le datif θεοῖς serait difficile à construire dans la phrase suivante.

Pour la suite, cependant, se présente la difficulté de trouver un régime pour ἴδετε, à moins qu'on ne restitue, par exemple, [βίον] au début de la ligne 6, [βίον] ἥλιον. La leçon ἥλιον paraît certaine. Notre interprétation reste naturellement conjecturale.

5 οὐρα]νὸν δὲ θεοῖς. ἵδετέ ποτε
 βίον] ἥλιον ψυχῆι δόντα· ἀλλὰ
 μήν]η μὴ λαθέτω τὸ τηλικοῦτον
 νῦ]ᾶς κόσμος. ἀριθμήσατε καὶ
 ἀσ]τέρων δρόμους. λέγει τις ὑμῖν
 10 δύμονοεῖν· μὴ στασιάζετε. λέ-
 γε[ι] τις ὑμῖν· παιδεύ[εσθ]ε, μὴ
 ὁ[μαρ]τάνετε· νόμ[ος ἀ]πειλεῖ.
 κ[όλ]ασιν φυλάττεσθε, προτίνε[σ-
 θε γ]έρας ἀρετῆς, φιλονικεῖτε.
 15 λέσο]ντες οὖ μιαιφονοῦσι λέ-
 ον[τ]ας, οὐδὲ λύκοι λύκους φαρμα-
 κε[ύο]νσιν, οὐδὲ ἵπποι κατὰ ἵππων
 συνόμιννται, οὐδὲ ἀκροπόλεις
 ἀποτεμόμενοι ἐλέφαντες
 20 α[ἱρ]οῦσιν. ἀλλὰ καὶ μεθ' ἡμῶν
 διατρέ]ψαντα ἡμεροῦνται. ἄν-
 θρω]ποι δὲ μετ' ἀνθρώπων
 ἐξηγ]ριῶνται, καὶ ἀδελφοὶ ἀ-
 δελφο]ὺς ἀλληλοτεισίαν ποιη-
 25 σάμ]ενοι ἔσφαξαν, καὶ πατέρες
 τέκ]να ἔφαρμάκευσαν, καὶ νίοὶ
 γνήσι]οι γονέων κεφαλὰς ἀπέ-
 κοψα]ν, καὶ γυναῖκες ἀνδρῶν
 ..... ἀπ]έστησαν καὶ
 30 ..... ἄν]δρες ἐκλαδό-
 μενοι γυναῖκα]ς μετὰ τὴν >
 σπορὰν ἀπέ]κτειναν. ἀσελγεῖς
 ἄμα [καὶ ἀ]νόσιοι πεποιήκασι[ν
 ὑπό[πτο]νς πονηρευμάτων ...

1. 13 προτίνε[σθε]. Faute d'orthographe due à la prononciation iotaïcisée.
  - 21 διατρέ]ψαντα <ζῶια>, ἀπὸ κοινοῦ, quoique le verbe reste au pluriel, conformément aux sujets masculins de la phrase précédente.
  - 24 ἀλληλοτεισίαν: ἀπαξ λεγόμενον.
  - 29 On peut conjecturer [& tān éantān ἀπ]έστησαν, au début de la ligne, mais les vestiges ne sont pas suffisants pour contrôler cette lecture.
  - 30 Peut-être faut-il lire [γαμήσαντες ἄν]δρες, au début de la ligne 30.
  - 32 [σποράν] Cf. Plat. *Leg.* 729 c, εἴνους ἄν τις γενεθλίους θεοὺς εἰς παῖδων αὐτοῦ σπορὰν ἵσχοι.
  - 34 Après cette ligne, il semble qu'il y ait une lacune d'au moins une ligne, contenant l'attribut de ὑπό[πτο]νς, et le régime de δικ[αιοσ]ύνη et de ἄδικον, dans la ligne 35. Le sens semble devoir être que les rôles sont renversés, et que le coupable paraît innocent:
1. 33 πεποιήκα[σι][ν
 ὑπό[πτο]νς πονηρευμάτων
 <ἀναιτίους, ὡστε πράττειν>
 δικ[αιοσ]ύνην δοκεῖ[ν] τὸν ἄδικον.

35 δικ[αιοσ]ύνην δοκεῖ τὸν ἄδικον·
 ὅν [ἀπή]λλαχται τὰ ἄλογα ζῶια.
 οὐ φι[λαρ]γυροῦσιν ἐλέφαντες,
 οὐδα[μοῦ] θησαυρίζονται χρήμα-
 τα λέ[οντ]ες, οὐδὲ πέμπατα καὶ
 40 μελι[κράτ]ων μείξεις καταρ-
 τύουσιν β[όε]ς, οὐδὲ μειλησίας
 ἐ[ν]τί[θ]εντ[α]ι οἱ ταῦροι, οὐδὲ ἐ-
 θ[ν]ῶν [τις ἐ]σθῆτος ἐστιν αὐτοῖς.
 οὐδὲ ἐ[παρ]ηξάμενοι φορτα-
 45 γωγοῦ[σι, οὐ]δὲ δύμοιον γένος
 ἀνθρ[ώπων] θεράποντας. ἐξ
 ὅν [διαζῆι τ]ὰ μὲν ἐν φωλεοῖς,
 τὰ δὲ [ἐν ἄντ]ροις, ἢ δὲ κατὰ λο-
 χμάς, [τὰ δὲ ἐ]ν πεδίοις, ἄλλα δι'
 50 ὑγρῶ[ν, ἄλλα] δι' αἰθέρος, οὐδὲν
 ἔξω [ἐστίν], δοιδέντος χωρίου.
 πάθο[ς δὲ ὅτ]αν ἔτερον συνγε-
 γέννηται, δρ]ῶμεν ἔχοντας
 σκέπ[ην νάκ]ην δασεῖαν, ἢ δί-
 55 γονς ἀπαθεῖς, ἢ πάγο[ντος], δστρα-
 κον ὡς φυλ]ακὴν [ἔλαβ]ον

Col. XIV

1 ἔκφυσιν, τροφὰς δὲ ὁρείονς καὶ
 πεδιάδας νομάς, ὑδάτω[ν δ]ὲ
 ἄφθονα κρηταῖα καὶ λ[ιμν]αῖα
 δρεύματα. διὰ τοῦτο ἀνεπ[ιβού]λευ-
 5 τα ζῆι, σφαγῆς οὐ πειρώμενα >,
 πλὴν δι' ἀνθρώπων. πάλιν >
 θηριῶδές γε τὸ φύσει ἥμερον.
 ξίφη ἐπὶ πατέρας, ξίφη ἐπὶ μη-
 τέρας, ξίφη ἐπὶ τέκνα, ἐπὶ ἀδελ-

1. 35 L'omission du <ν> serait amenée par l'homoioteleuton.

46 On peut supposer une lacune, ou une corruption, car la conjecture ἀνθρ[ώπων] est extrêmement probable, mais ne suffit pas pour compléter la phrase. L'auteur semble faire allusion à la réduction en esclavage de leurs semblables par les hommes, de sorte qu'on pourrait suggérer ἀνθρ[ώπων] <τρόπον> θεράποντας <ποιοῦσι>, ou, si le copiste a sauté une ligne de son modèle, l. 45 ... δύμοιον γένος <χειρωσάμενοι ποιοῦσιν, ὕσπερ>. l. 46 ἀνθρ[ωποι] θεράποντας.

54 [νάκ]ην. Cf. Paus. 4, 11, 3, αἰγῶν νάκαι καὶ προβάτων.

1 ἔκφυσιν. Cf. Aesch. fr. 252; Plat. Phdr. 251 b.

10 φούς, ἐπὶ φίλους, ἐπὶ πολίτας, ἐ-
πὶ ἐρημίαν, ἐπὶ δχλον, ἐπὶ τὰ
ἀναίτια ζῶια, ἐπὶ τὰ ἀλλόφυλα.
πληρωθῆτε ποτε ἀδικίας, ἵνα
κ[ρατ]ῶ γέλωτος, ή γελάσω ποιη-
15 τάς. μισῶ μὲν οὖν αὐτούς, Ὁμή-
ρους καὶ Ἡσιόδους καὶ Ἀρχιλόχους.
“Ομηρος κελεύει λέγειν τὴν >
θ]εὸν αὐτῷ μῆνιν Ἀχιλλέως,
ὅς δὴ τοῦτο μέλον θεοῖς, πάθη
20 ἀ]νθρώ[π]εια ἄδειν· οὐκ ἡιδέσθη
παρθένον δεόμενος, ὑπὲρ παλ-
λακίδος· ἐμὴ δὲν ἡιδέσθη σοφία,
κρίσσων Ὁμήρου. φιλογυνῆς ἦν,
καὶ δὲ πασχεν, ἄλλους ἔπλασσε
25 κόσμῳ ποιημάτων ἥρωας ἀ-
κοσμῶν· Αἴαντα διὰ γυναικα
ἀπέκτεινε, Ἀγαμέμ<ν>ονα διὰ τὴν
αὐτ]ὴν ἀπέκτεινε Κασσάνδραν
ἐν οἴκῳ, τοὺς ἐν Ἰθάκῃ νέους
30 διὰ Πηνελόπην, τοὺς ἐν Ἰλίῳ
διὰ Ἐλένην· αἰεὶ διὰ γυναικας
τ]ὴν Ἑλλάδα υβρίζει, καὶ θαυμά-
ζεται ἀμαρτάνων. Ἰλιὰς αὐτῷ
καὶ Ὁδύσ]σεια, τὰ μεγάλα ἔ[ρ]γα, δύο
35 γυναικ[ῶν] ἐστιν [π]άθη, τῆς
μὲν ἀρπασθείσης, τῆς δὲ βου-
λο]μένης· ή μὲν ἀρπασθεῖσα
ἔ]δ[ο]ξε δεῖν ἥρωος, ή δ', εἰ μὴ ἐ-
πήρχε]το, ἅπασαν δεκαεπίαν ἥρ-
40 μοσ]το. ταχὺ παύεται δὲ μὴ βουλό-
μ[εν]ος· ή διατριβὴ μεῖγμά ἐστι
κ[ρίσ]εως. δῆην δ[ε]καεπίαν Ὁ-
δυ[σ]σεὺς ἐν Ἰλίῳ ἐπολέμησε,
ἴσον πον χρόνον ἐν Ὁδυσσείαι
45 με[τ]ὰ γυναικῶν θηλυπαθεῖ. >
πα[ρ]ὰ Καλυψοῦ ἐπταεπίαν, παρὰ

1. 23 Pour l'orthographe de κρ<ε>ίσσων, qui persiste comme ionisme, cf. Iambl. Myst. 7, 4 κρεισσόνως.
- 26 L'emploi transitif, dans le sens étymologique, de ἀκοσμεῖν, ne semble pas être attesté ailleurs.
- 45 θηλυπαθεῖν, dans le sens de «faire la cour aux femmes» n'est pas attesté ailleurs.

ΩΔΗΙ
ΦΙΛΙ
ΕΚΕΙ
ΤΔΕΙ
ΛΙΓΕΙ
ΚΟΚΟΣ
ΔΗΗΤ.
ΛΔΕ
ΘΕΥΤ
ΛΗΦ
ΤΟΣΙ
ΚΔΙΑ
ΘΕΟ
ΥΚ
ΕΗΗΤ
ΟΔΗΓ
ΟΙΩΗ
ΑΥΛ
ΩΙΔΟΡ
ΛΗΕ
ΕΝΔ
ΛΗΔ
ΛΟΛ
ΕΤΗ
ΛΛΟ
ΛΛΟ

Κίρ[κ]ηι ἐνιαυτόν. εἴτα κόρωι
 Πη[ν]ελόπη[ς] ἐπεθύμει. Ἀρήτη
 ἦν [δή]πον σωφρονεστέρα· ἐπεὶ
 50 κα[ὶ π]αρ' ἐκείνηι ἀν ἔμεινεν.
 οὐδ[έ]ν ενδίσκω Ὁδυσσέα τὸν σο-
 φὸν [π]οιοῦντα, εἰ μὴ ἐσθίοντα
 ἢ γυ[ν]αικοπαθοῦντα. ὅσα δὲ
 πλανᾶται, οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ πάσχει·
 55 ἄξιος τῆς κακουργίας μᾶλλον
 δὴ Ὁμήρου ψυχή· αὕτη γὰρ καὶ
 Ὁδυσ[σε]ὺς ὁ γόης καὶ Ἀγαμέμνων

Col. XV

- 1 δ δημ[οβόρος]
 φιλαι[
 ἐκειν[
 τα ἐπο[
 5 μεισω[
 κολογ[
 διηγη[
 δα δσ[
 θεῶν[
 10 μὴ φο[
 τοσιν[
 καὶ θ[
 θεογ[
 οὐκ [
 15 δε ην τ[
 ἔσται π[
 ποιων[
 θαυμα[
 λοιδορ[
 20 κακὰ ε[
 λα καὶ δ[
 ἀνω κα[

Desunt lin. ca. 3

1. 55 *ἄξιος* pour cette terminaison du féminin, cf. Nonn. Ep. D. 8, 314, deux siècles plus tard. Notre exemple serait le premier attesté. Le sens de *ἄξιος* «disposé à» est ici un peu forcé. Cf. Dem. 14, 27, *ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα*. Arist. *De caelo* 291 b 25, *αἰδοὺς ἄξιαν ... τὴν προθυμίαν μᾶλλον ἢ θράσονς*.

- 26 ήσθη[
οὐ νομ[
κάστη[
νομοῦ[ετ
30 .ινοιδ[
κεν νο[
ἔχονσι κε[
αναλλα[
ζημιω[
35 ὡς ἐπιτε[
ῳ Συβαρ[εῖται
παθίας σ[
ἔξυβρισα[
παρὰ τὰς [
40 .]λον ὁρ[
χησει ἐπ[
πον ἦ αδ[
οὐδεμίαν [
Συβαρεῖτα[ι
45 ἵν' ὡς ἐν δ[
δι' οὐδεμίᾳ[ν
γειρομεν [
τοι μεισητ[οὶ
.αλλος δ ἀν[
50 .ς εἰ μὴ ἐκα[
ἀνηρ γε[
καὶ ἔξηκο[
53 π]αλλακίδα[

Fragmenta

- 1 .....
τεω[.....
λονν[
ροι τν[
ληνην[
π.τουντ.[
δε ων α[
τε ποσα.[
λνν.τε σκ[
[ονσιν
.....

πο

Fragments**2**

.....
 ]ν.[
 ]τει[
 ]α.π[
 ]να[
 .....

3

.....
 ]αι
 ]οι
 ]τε
 ]ει
 ].
 ]ν
 ]η
 ]ν.
 .....

4

.....
 ]ει
 ]ν

5

.....
 ].[
 ]οθε[
 ]σθιον[
 .....

6

.....
 ]..[
 ]σεν[
 ]νν[
 ].επ[
 .....

7

.....
 ]. στε
 ]ως ζῶια[
 ε]λευθερο[
 ].[
 .....

Fragmenta

8

.....

].*ρω*[]*εσθ*[]*σκο*[

].[

.....

9

.....

].*ιν*[]*και π*[]*ετε*[]*νδ.*[

.....

10

.....

]*τον*[]*αι ζ*[].*οσ*[]*ν*[

.....

11

.....

].*αν*[]*μεισ*[]*τεσαν*[]*μεθνο*[]*σαι και μ*]]*ονηδ*[]*με.*[]*π*[]*θ.*[

.....

12

.....

]....

]

].

].*ννν*]*κνα*]*α μοι*

Fragments

] α
] $\lambda\sigma\nu\varsigma$
] $\lambda\sigma\nu$
]. ς
] ν
.....

13

.....
].....[
]. ς $\pi\nu\nu o$ [
] $\tau\acute{e}\varrho\alpha\nu$ $\tau.$ [
]. $\iota\nu$ $\delta\varepsilon.$ [
] ς $\eta\mu\epsilon\iota\varsigma$ o [
.....

14

.....
]. $\varepsilon\sigma\tau\epsilon$.[
 π] $\alpha\varrho\acute{\chi}\chi\omega\nu\sigma\iota\nu$.[
. $\cdot\cdot\cdot$ $\kappa\alpha\dot{\iota}$ $\mu\epsilon.$ [
] $\mu\epsilon\nu\alpha\nu$ [
] $\lambda\sigma\nu\varsigma$ $\acute{\epsilon}\nu\tau$ [
] ϵ [ ]. $\pi\epsilon$ [
.....

15

.....
]. . . [
] $\epsilon\varrho\iota\omega$ [
] $\nu\nu\omega$ [
] $\cdot\cdot\cdot$
] $\sigma\omega\kappa\tau$ [
 $\pi\omega\iota$] $\kappa\acute{\iota}\omega\iota\omega\iota\varsigma$ [
] $\eta\varsigma$ $\varepsilon.$ [
] $\epsilon\chi\epsilon$ [
] $\lambda\sigma\nu\varsigma$ [
.....

16

.....
] $\lambda\acute{o}\gamma\sigma\nu\varsigma$
] $\varphi\alpha\varsigma$
] $\iota\alpha$
] $\sigma\iota$
] α
.....

Fragmenta

17

.....
 ] $\chi\sigma$ o.[
 ] $\varepsilon i\nu\delta$ [
 ] $\omega\tau\varepsilon$.[
 ] $\beta\eta\nu$ {
 .....

18

.....
 ] $\alpha\sigma\lambda$ [
 ] $\varepsilon\lambda\varepsilon$ [
 ] $\nu\alpha\psi$ [
 ] $\nu\delta$ [
 .....

19

.....
 ] $v\mu$ [
 ]. δv [
 ] πa [
 ]. η [
 ] $v\delta$ [
 ].[
 .....

20

.....
 ] α
 ] $\nu\alpha$
 ] ε
 .....

21

.....
 ].[
 ] $\varrho\eta$.
 ] $\varepsilon\sigma\alpha\varsigma$ δ [
 ]. $\chi\alpha\tau$ [
 ] $\varrho\alpha\psi$ [
 .....

22

.....
 ] $\vartheta\iota\alpha$ [
 ]. ς $\delta\varepsilon$ [
 ] $\omega\delta\varepsilon$ [
 .....

Fragmenta

23

.....
 ]συμ[
 ]ηδ[
 .....

24

.....
 ] ν[
 ]επ[
 ]εν[
 ]ιο[
 ]σ[
 .....

25

.....
 ]ανος [
 .....

INDEX

A

[ἀβέ]βαιον XI 37
 ἀγαθός I 14. 42, II 40
 Ἀγαμέμων XIV 27. 57
 ἀγοράζειν III 36, VI C 43,
     VIII B 18
 ἀγωνιᾶν I 4
 [ἀγων]οὐθετεῖσθαι] X 45
 ἄδειν IV 14, XIV 20
 ἀδελφός XIII 23, XIV 9
 ἀδηλος IX 9
 ἀδικεῖν II 13, XII 10
 ἀδίκημα X 51
 ἀδικία XII 26, XIV 13
 ἀδικος XIII 35
 [ἀδω]ρος III 40
 ἀήρ III 45
 [ἀνά]νατος IV 24
 Ἀθηνᾶ XI 8
 ἀθλιος VIII B 4
 Αἴας XIV 26
 αἰδεῖσθαι XIV 20. 22
 αἰεὶ XIV 31
 αἰετός XI 23, XII 36
 αἰθήρ II 34
 αίμα I 24, II 5
 αἱρεῖν II 21, XIII 20
 αἴτεῖν VII 14
 ἀκολονθεῖν II 36

ἀκοσμεῖν XIV 25
 ἀκούειν VI 47, VII 13
 ἀκρόπολις XIII 18
 ἄκων VI B 3
 Ἀλέξανδρος II 44, IV 15
 ἀληθῆς II 50
 ἀλλά II 33. 47, IX 15, XI 34,
     XII 15. 16. 41. 43. 53,
     XIII 6, XIV 54
 ἀλληλοι VI C 44, XI 14. 20
 ἀλληλοτεισία XIII 24
 ἀλλος II 7. 28. 39, VII 12,
     VIII B 8, X 24, XI 23,
     XII 50. 51, XIII 49, XIV
     24
 ἀλλότριος II 20, XII 19. 20
 ἀλλόφυλος XIV 12
 ἀλογος XIII 36
 ἄμα XIII 33
 ἄμαρτάνειν XIII 11, XIV 33
 ἄμεινον IX 8
 [ἄμ]ετρος VII 9
 ἄμουσος XI 4
 ἄμυνεσθαι VI B 4
 ἄναβαλνειν II 2
 ἄνατιος XIV 12
 ἄναλαμβάνειν XI 21
 ἄναμιμήσκειν II 35
 [ἄνα]ρπαζεσθαι XI 42
 ἄνασκάπτειν VIII B 7
 ἀνδρεία II 14
 ἀνέδην XII 27
 ἀνεπιβούλευτος XIV 4
 ἀνήρ XIII 28. 30, XV 51
 ἀνθιστάναι XI 13
 ἀνθρωπος I 2. 16, II 42, VIII
     B 5, XII 11. 44, XIII 21.
     22
 ἀνομεῖν XI 11, XIV 6
 ἀνομος IX 4
 [ἀ]νόσιος XIII 48
 [ἄντ]ρον XIII 33
 ἄνω XV 22
 ἄνωθεν VI C 52
 ἄξιος XIV 55
 ἀπαθῆς IX 8, XIII 55
 ἀπαιτεῖν II 3
 ἀπας XIV 39
 [ἀ]πήνεμ[ος] XII 46
 ἀπόβρωμα III 52
 ἀποθνήσκειν VIII B 6
 ἀποκλείειν XII 12
 ἀποκόπτειν XIII 27
 ἀποκτείνειν XIII 32, XIV 27.
     28
 ἀπολλόναι II 37
 ἀπολογία XI 10
 ἀποπατεῖν VI 52
 ἀπορρίπτειν II 15
 ἀποτέμνειν XIII 19

ἄρα XI 38
 [ἀ]λογυρον VIII B 2
 ἀρ[έσκειν] IV 46
 ἀρετή XIII 14
 Ἀρης XI 9
 Ἀρήτη XIV 48
 ἀριθμεῖν XIII 8
 ἀρ[μόδε]ειν XIV 39
 ἀροτρον XI 5
 ἀρπαγή II 30
 ἀρπάζειν II 24, XII 34
 ἀρτος III 51, VII 14
 Ἀρχίλοχος XIV 16
 ἀσέβεια XII 7
 ἀσελγής XIII 32
 ἀσημ[ος] III 27
 [ἀσ]μενος IX 32
 ἀστήρ XIII 9
 ἀστρον XIII 3
 ἀτ[ι]μ[άζειν] III 23
 ἀτιμᾶν XIII 3
 ἀτυχής VI B 2
 αντός I 46, 48, II 1, 46, 48,
     III 7, 9, 51, IX 16, XI 33,
     XIII 43, XIV 15, 18, 28.
     33
 ανχυμός I 31
 ἀφθονος XIV 3
 [ἀ]φίεναι X 47
 [ἀφ]ιστάναι XIII 29
 [ἀ]φοβος III 1
 ἀφρων VII 2
 Ἀχιλλεύς XIV 18
 ἀψυχος XIII 4

B

[β]αίνειν IV 25
 βάσανος VII 9
 βασιλεύς I 39, 43
 βίᾳ X 33, XII 12
 βιάζεσθαι VII 2, XII 23
 βίος II 21, 28, 38, IV 21,
     VI B 2
 βλέπειν I 27, II 19, 20, III 46
 βόσκειν VIII B 16
 βούλεσθαι XIV 36, 40
 βοῦς XIII 41
 Βραχμᾶναι VIII A 8

G

γάλα I 24
 γαμετή X 32
 γαστήρ XII 49
 γελᾶν II 10, X 12, XII 18,
     XIV 14
 γέλως XIV 14
 γεννᾶν II 51, XII 44
 [γ]έρας XIII 14

γεύεσθαι IV 2
 [γεωργί]α XI 5
 γῆ I 1, 6, 17, 23, XI 42
 γίγνεσθαι I 20, 27, II 8, XI 2
 γλυκύτερος III 49
 [γνήσι]ος XIII 27
 γόης XIV 57
 γονεύς XIII 27
 γράφειν XII 6
 γυναικοπαθεῖν XIV 53
 γυνή X 28, 35, XII 21,
     XIII 28, 31, XIV 26, 31.
     35, 45

A

δάκρυν II 10
 Δάνδαμις II 41, 49, IV 18
 δαπανᾶν IV 14
 δασύς XIII 54
 [δα]ψ[ιλε]ύειν II 10
 δεῶν IV 46, V A 3, XIV 38
 δεῖσθαι IV 45, XIV 21
 δεκαετία XIV 39, 42
 δένδρον IV 39
 δενδροτομεῖν XI 41
 δεσμός III 48
 [δέ]χεσθαι VIII A 14
 δημ[οβόρος] XV 1
 διαβαίνειν II 6
 [διάγ]ειν IV 38
 διάκονος I 18, III 50
 [δια]παρθενεύειν X 33
 [διάτ]αγμα IX 32
 [διατρ]ίβειν XIII 21
 διατριβή XIV 41
 διαχείσθαι X 48
 διδόναι I 25, 42, VII 14,
     XIII 51
 δικάζειν VI 45, IX 10
 [δικαιοπ]αγεῖν X 15
 δίκαιον XII 4, 5
 δικαιοσύνη XII 25, XIII 35
 δι[και]ότερον IX 35
 δικαστής IX 7
 δίκη I 48, IX 5
 δίκην XII 47
 διοδ[ος] VII 20
 δίγα III 49
 διώκειν VI 40, XII 7
 δοκεῖν XII 24, XIII 35,
     XIV 38
 δουλεία V A 6
 δουλεύειν VIII A 5
 δ[οῦ]λος V B 1
 [δραπε]τεύειν IV 22
 δρόμος XIII 9
 δύνασθαι III 8, VII 25, VIII
     B 13, XII 18
 δύο XIV 34
 δύστηρος XI 1
 δῶρον II 37, VIII B 17

E

ἐάν I 13, III 42
 ἐαντοῦ IV 44
 [έγκα]μπτειν I 52
 [έγκ]λείειν I 53
 ἐγώ I 3, 8, 13, 22, 26, 32, 45.
     III 48, IV 2, IX 4, X 10
 ἐθνος II 26, 48, XIII 42
 εἰ II 13, III 51, VII 11,
     IX 33, XII 29, XIV 38
 εἰδέναι I 26, 47, II 22, 42, 50,
     III 42, IX 6, 12
 εἶναι I 10, II 26, 41, VII 10,
     12, 25, 26, 27, XIII 1, 43,
     XIV 35, 41, 49, XV 16
 εἰς IX 5
 εἰσηγεῖσθαι IX 3
 είτα XIV 47
 ἐκβιβρώσκειν X 31
 ἐκεῖνος XI 39, XIV 50
 ἐκκενοῦν VII 17
 ἐκλανθάνειν XIII 30
 ἐκπλήττειν XIII 2
 ἐκτός VII 7
 ἐκφυσις XIV 1
 ἐκχεῖν VII 19
 ἐκών VIII B 14
 ἐλαιον IV 13, VIII B 3
 ἐλαύνειν XII 6, 32
 ἐλέγχειν IX 15
 Ἐλένη XIV 31
 [ἐλεύ]θερος III 37, XVI 49,
     XII 22
 ἐλέφας VIII B 18, XIII 19.
     37
 Ἐλλάς XIV 32
 Ἐλληνες II 47, IV 23
 ἐμαντοῦ III 46
 ἐμός I 14, 47, XIV 22
 ἐνδον XII 15
 ἐνεῖναι II 46
 ἐνθάδε II 12, 14
 ἐνιαυτός XIV 47
 ἐντίθεσθαι XIII 42
 Ἐρνάλιος XI 10
 [έξαγ]ριον XIII 23
 ἔξεῖναι II 52
 ἔξιέναι IX 29, 30
 ἔξυβρίζειν XV 38
 ἔξω V B 8, XIII 51
 [έπαρ]ήγειν XIII 44
 ἔπει XIV 49
 [έπιβουλεύ]ειν III 6
 ἔπιβουλος IV 50
 ἔπιδεικνυσθαι VII 11
 ἔπιθυμεῖν I 7, XIV 48
 ἔπιθυμία I 10, VII 24
 ἔπικλίνειν VIII B 19
 [έπισημ]ος III 28
 ἔπιστομίζεσθαι XII 29
 ἔπταετία XIV 46
 ἔργον I 15, VI A 5, XIV 34

ἐ[οη]μία II 12. 18, VIII A 12,
     XII 8. 9, XIV 11
 ἔριον II 20
 Ἐρμόδωρος IX 1. 12, XII 5
 ἐσθής XIII 43
 ἐσθίειν I 19. 25, VI 47, XIV 52
 ἐτερος IX 6, XII 14, XIII 52
 εὐδαιμονεῖν II 52
 εὐεργετεῖν III 24
 εὐδίσκειν XIV 51
 εὐτρεπίζειν XI 7
 εὐτυχής VI 41
 [εὐ]φραίνειν III 21
 εύχεσθαι I 41, XI 15
 Ἐφέσιος IX 2. 6
 ἐχειν I 1. 6. 7. 50, II 15. 31. 40,
     III 50, IV 49, VII 12,
     VIII B 12, XIII 53, XV 32
 ἐχθρός III 7, XII 17. 18

Z

ζημιοῦν XV 34
 ζῆν I 26, II 2, XII 45, XIV 5
 ζητεῖν I 26, II 14, VII 26
 ζῶιον I 22. 25, XI 32, XIII 36,
     XIV 12

H

ἡδέως II 19. 45, III 46
 ἡδονή III 50, VII 8
 ἥλιος XIII 6, IX 19
 ἡμεῖς I 38, VI B 2, XIII 20
 ἡμεροῦν XIII 21
 ἡμέτερος II 22
 Ἡράκλειτος IX 1, XII 7
 ἥρως XIV 25. 38
 Ἡσίοδος XIV 16

Θ

[θ]άλαμος XI 46
 θ[αμβεῖσθαι] I 29
 θάνατος II 7, XI 7
 [θαρρ]εῖν III 8
 θαυμάζειν X 11, XIV 32
 θέατρον XIII 2
 θεῖος II 47
 θέλειν I 9, VII 6
 θεός I 24. 28. 41. 47, II 4.
     29. 42. 51, III 40. 42, IV
     22. 51, VIII B 17, XI 8. 11,
     XIII 5, XIV 18. 19, XV 9
 θεραπεύειν I 11, VII 7
 θεράπων XIII 46
 θη[λίνειν] XI 48
 θηλυπαθεῖν XIV 45
 θηρίον I 21, XI 2

θηριώδης XIV 7
 θησαυρίζεσθαι XIII 38
 θρηνεῖν II 37
 θρίξ II 16
 θυμοῦν II 45
 θ[ω]ρακίζειν XI 22

I

λατρός VII 17
 ἴδιος II 20. 26, XII 21
 Ἰδάκη XIV 29
 Ἰλιάς XIV 33
 Ἰλιον XIV 30. 43
 ἴματιον III 43, V A 2. 6
 ἴνα II 24. 29, IV 41, VII 3,
     XIV 13, XV 45
 Ἰνδοί IV 24
 ἴος XI 25
 Ἰππος II 36, XI 21, XIII 17
 ἵπτασθαι XII 46
 ἴσος I 1. 3. 6, XIV 44
 ἴσταναι I 49, X 49, XII 10
 [ἰσχ]ύς XI 18

K

κα[θί]εσθαι] IV 39
 κακία IX 26. 34
 κακόν II 9. 40. 48, XV 20
 κακός I 11, II 47, IV 47
 κακουργία XIV 55
 καλ[εῖν] XI 10
 καλοκάγαθία XII 8
 καλός XII 39
 Καλυψώ XIV 46
 κάπρος XII 48
 καρπός I 23
 Κασσάνδρα XIV 28
 [κατα]βάλλειν II 3
 καταρτύειν XIII 40
 κατασκάπτειν I 5
 καταφεύγειν II 16
 καταφρονεῖν VIII B 11
 κα[τισ]χύειν VI C 48
 κ[ά]τωθεν VI C 50
 κελεύειν XIV 17
 κενοῦν VI C 51, VII 4
 κεραμαχία XII 39
 κερα[μαχεῖν] XII 47
 κέρας XI 26
 [κεραυ]νός I 31
 [κ]έρδος VI 38
 κεφαλή VII 1, X 27, XIII 27
 Κίρκη XIV 47
 κλαίειν VIII B 9
 κολάζειν VII 10
 κόλασις XII 30, XIII 13
 κόρος VII 9, XIV 47
 κόσμος XIII 2. 3. 8, XIV 25

κρατεῖν XIV 14
 κρέας V B 9, VI A 4
 κρηναῖς XIV 3
 κρίνειν IX 11
 κ[ρίσ]ις XIV 42
 κρίσσων XIV 23
 [κρίττων] XI 36
 κτάσθαι I 3. 13
 κτίζειν II 4
 κύκλος I 51

Λ

λαμβάνειν II 28, III 42, XIII
     56
 λανθάνειν I 48, XIII 7
 λέγειν II 39. 49. 50, V A 5,
     XIV 17
 λιμός VII 18
 λέων I 20, XIII 15. 39
 λ[ιμ]ναῖος XIV 3
 [λιπ]οτάκτης XI 15
 λόγος II 3. 35
 λοιδορ[εῖν] XV 19
 λόχη ΧΙΠ 48
 λύειν II 8. 32
 λύκος XIII 16
 λυπεῖσθαι I 46, II 24, III 12
 λύπη I 12

Μ

[μαί]γεσθαι VI C 42
 μακάριος II 23. 49, IV 45,
     VIII A 10. 11
 Μακεδόνες II 23
 μᾶλλον III 5, XI 35, XIV 55
 μανθάνειν I 8
 μανία VI 36
 μάχη XI 24
 μέγεθο[ς] XI 28
 με[θύειν] VI C 43
 μεῖγμα XIV 41
 μεῖξις XIV 13
 μειράκιον X 30, XI 48
 μέλειν XIV 19
 μέλι III 48
 μελίκρατον XIII 40
 μέλλειν IX 9
 μένειν II 23. 43
 μέρος XI 25
 μέσος IV 39
 μ[εταγράφειν] IX 32
 μετανοεῖν II 44
 μηδέν I 9, II 39, VIII B 12
 μηκέτι II 35
 μῆτις XIV 18
 μήτηρ I 10. 23. 24, III 45,
     XIV 8
 μαι[φονεῖν] XI 16, XIII 15

μικρόν XII 29
 μικρός V A 7
Μιλήσιος XIII 41
μιμεῖσθαι IV 20, IX 26. 35
μισεῖν II 19, XV 5
μισητός XV 48
μινήμη II 40
μουσική XI 3

N

[*νεα*]γίσκος X 37
νεκρός II 6. 17
νέος XIV 29
νῆξις XI 30
νομή XIV 2
νομοθέτης IX 7, XV 29
νόμος IX. 3. 5. 28, XII 6,
 XIII 12
νόσος VII 4. 11
νούς IV 41, VI C 41, XIII 1

E

ξένος XII 16
ξέφος XII 6, XIV 8. 9
ξύλον VIII B 1

O

[*Οδύσ*]σεια XIV 34. 44
Οδυσσεύς XIV 42. 51
οἰκεῖν III 39
οἰκέτης] III 25
οἰκία XII 13
οἰκεῖν II 9
οἶκος IV 51, XIV 29
οἱ[κον]μ[ένη] II 9
οἶνος VI A 3. C 44, VII 19
οἴος XII 48
 [*δ]*λίγος V B 4
δλιγότης XI 29
δλος III 47
δμβρος I 30
δμιλία IV 42
δμιλεῖν I 51
"Ομηρος XIV 15. 17. 23. 56
δμма I 49
δμоиоs IV 48, XIII 45
δμоноеиn XIII 10
δплή XI 26
δпллзеиn XI 19
δплон VIII A 16, XI 25
δρаn IX 10, X 26, XIII 53
δрганоn XI 6. 24
δреиoс XIV 1
δроs IV 52
δsoс IV 17, XIV 42. 53
δстракоn XIII 55

οὐδαμοῦ XIII 38
οὐδείς II 43, XIII 50
 [ο]δπω X 35
οὐδανός I 17. 51, XIII 5
ούτος I 8. 33. 44, II 11. 16,
 IV 16, VI 42, VII 16, X 46,
 XII 2, XIV 56
ούτως II 22
 [δ]φθαλμ[ός] IV 11. 43
δχλοs XII 10, XIV 11
δψé VIII B 2

P

πάγος XIII 55
πάδος IX 12, X 36, XI 4,
 XIII 52, XIV 19. 35
παιδεύειν XII 40, XIV 11
πάλιν XIV 6
παλ[λακένσθαι] XI 47
παлланкis XIV 21, XV 53
πανν[υχίς] X 33
παραγίγνεσθαι VIII A 11
παρέχειν VIII A 4
 [πаg]θένος XI 47, XIV 21
παροξύνειν XI 4
παρορаn XII 54
πас I 2. 7. 9. 18, III 40, XII
 13. 17. 23. 53
πάσχειν VIII A 3, XIV 24. 54
πατήρ XIII 25, XIV 8
παύειν XI 39
πεδιάς XIV 2
πεδίον XIII 49
πειράζειν II 1. 17
πειρᾶn XIV 5
πέμμα III 30, XIII 39
πενία I 10
πεφιβάλλειν III 43
περιπατεῖn VII 2
περιτιθέναι III 47
Πηνελόπη XIV 30. 48
πηρоu XIII 1
πίνειn VI B 2. 51
πλανᾶn XIV 54
πλάσσειn XIV 24
πλεονεξίа II 26
πλέонес XI 40
πλημμέλειa XII 14
πλήj XIV 6
πληρоu VII 3, XIV 13
πλοунтeиn I 12
πνεῦμa II 47, XI 31
ποείn XI 32, XIII 33, XIV 54
ποίηma XIV 25
ποιηtήs XIV 14
πoиoс II 33
πолемеиn III 4, VIII A 9,
 XII 1. 43
πолемистрoia XI 9
πόλεmos X 50, XII 15. 16

πόλιs I 5, II 24, IV 49, XII 8
πολίtηs XII 15, XIV 10
πολιτεύεσθai XII 2
πολύс V A 3, VI 47, VII 12.
 16, VIII B 5, XI 30
πονήρeумa XIII 34
πονηρеуeсthai XII 11. 28
πoнoia IX 38. XII 11
πoдeвeуeсthai I 46
πoдpуoвoс V B 3
πoтaмoс I 2. 18, III 49
πoтe II 28
πoу I 50
πpássеiн IX 10
πpássеiс II 31
 [πo]aγω[γeύeи] X 22
 [πo]βата II 15
πpоséхeиn I 13
πpоsлаmбáneиn VII 5
πpоsфéрeиn III 26, VIII B 3
πpоtнeиn XIII 13
πpоtoпoпh XI 37
πpófасaиs II 27, XI 50. 51
πpеdón XI 27
πpаwчóс VII 13
πpó III 52
πpаlеiн III 41

P

φeиn VI B 6
φeñma XIV 4
φyгoс XIII 54
 [φ]ιttеiн VI 48, VIII B 15
φyгhoс XI 27

S

σάλpiγx XI 3
σáрж I 20. 53
σaнтoн II 6. 12. 19. 29
σtимeорo II 25
σtимeиn I 22
σiдhoс XI 5, XII 3
σtétiη II 17, XIII 54
σkoотpиcеiн VII 16
σkнdрoвapázеiн X 14
σoс I 9
σoфoс I 8. 26, XIV 51
 [σtépн]deиn II 4
σtaсiázеiн XIII 10
σtéyη I 17
σtpaтиátηs II 27
σtpeéfеiн VI 50
σtрóмma I 18
σu I 1. 6. 45, II 27. 36
Σuбaдeitai XV 36. 44
σuγyгiн[eсthai] XIII 52
σuкоfaнtеiн XI 11
σuмboлoн XII 11. 25

συνάπτειν IX 11
συνήθεια IV 24
συν[τεχνιτεύειν] IX 13
σφαγή XI 6, XV 45
σφάττειν XIII 25
σώζειν II 25
σῶμα II 21, III 37, V B 7,
 VIII A 18
σωφρονέστερος XIV 49

T

ταλαιπώρως XII 12
 [τα]ραχή III 3
ταῦρος XII 47
τάφος I 41
τάχος XI 28
ταχύ XIV 40
τείχος I 52, XII 10. 14
τεκμήριον XII 26
τέκνον VII 50, XIV 49
 [τ]έλος VII 8
τέχνη VII 18
τηλικοῦτος XII 53, XIII 7
 [τη]ρεῖν III 9
τίκτειν I 27, III 45
τιμωρεῖν XI 16
τίς II 9. 10. 19, VII 2
τις XIII 9. 11, XI 23
τόπος II 51
τοσοῦτος II 9
τράπεζα VII 15
τραυματίζεσθαι I 4
τρέφειν III 45, VII 6

τροφός III 51
τυγχάνειν IV 22
τύπτειν VI 44

Y

ὑβρίζειν XIV 32
ὑβρις VII 4, VIII A 4
ὑγῆς VII 10
ὑγρός XIII 50
ὑδωρ I 6. 7. 20, XIV 2
νίος XIII 26
ὑλη I 19, IV 52
ὑμεῖς VII 7. 17. 18, X 50,
 XI 8. 38, XII 43
ὑποπτος XIII 34
ὑφαίνειν V B 4
ὑφά[n]της V A 4

Φ

φάλαγξ XI 12
φαρμακεύειν XIII 26
φάρμακον I 11
φέρειν I 23, IV 17, XII 50
φιλαργυρεῖν XIII 27
φιλογύνης XIV 23
φιλονικεῖν XIII 14
φίλος I 14, III 5, IV 22. 48,
 VI 46, XIV 10, XV 2
φοβεῖσθαι II 13, III 4
φόβος II 38, III 2. 12. 30,
 V B 6

φονεύειν I 46, V B 6, VIII B 10
φορταγωγεῖν XIII 44
φρονεῖν VIII A 5
φρόνησις VI 37. 40
φυλακή XIII 56
φυλάττειν XIII 13
φύσις I 25, VI B 5, VII 6. 22
 XIV 7
φωλεός XIII 47
φωνή I 45

X

χαίρειν IV 38, IX 1
χαρίζεσθαι VII 12
χρεία IV 49
χρῆμα XIII 38
χρονίζειν III 50
χρόνος IV 21
χρυσίον III 41
 [χ]ρυσός I 43
χωρεῖν VI 49
χωρίον XIII 51

Ψ

ψῆφος XII 4
ψυχή II 8. 9. 18, IV 42,
 XIII 6, XIV 56

Ω

[ῳδ]ίς III 44
ῳστε IX 23
ῳφελεῖν II 43, III 20